

Studiul de fundamentare al ariei naturale protejate Pădurea și Lacurile Ciric

Realizat de:

Data elaborării:

CIVICA puternici
împreună }

Februarie 2025

Studiul de Fundamentare al ariei naturale protejate Pădurea și Lacurile Ciric

1. Numele ariei protejate: Pădurea și Lacurile Ciric

2. Categoria propusă pentru aria naturală protejată:

Categoria propusă este cea de arie naturală de interes județean sau local, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 - privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 49/2011 cu modificările și completările ulterioare, corespunzătoare categoriei V - UICN: "Peisaj protejat: arie protejată administrată în principal pentru conservarea peisajului și recreere".

3. Obiectivul ariei protejate

Scopul și regimul de management al ariei naturale protejate Pădurea și Lacurile Ciric este: protecția și conservarea unui ansamblu peisagistic în care interacțiunea activităților umane cu natura de-a lungul timpului a creat o zonă distinctă, cu o mare diversitate biologică.

Managementul ariei naturale protejate Pădurea și Lacurile Ciric va urmări menținerea și conservarea suprafețelor lacustre, a vegetației de stuf, a vegetației ripariene, a vegetației forestiere și a valorilor naturale floristice și faunistice, prin protejarea diversității biologice și oferirea publicului numeroase posibilități de recreere și totodată dezvoltarea unui cadru excelent pentru activități educaționale și științifice.

4. Localizarea

Aria naturală protejată de interes local Pădurea și Lacurile Ciric, reprezintă un areal bine individualizat în cadrul Municipiului Iași și cuprinde salba de lacuri Ciric 1, Ciric 2 și Veneția, canalele de conexiune dintre acestea, digurile de protecție și rampa betonată de la limita sudică, precum și zona împădurită din imediata apropiere. Zona de studiu este înconjurată în totalitate de habitate antropice învecinându-se la nord cu localitatea Aroneanu, la est cu zona de protecție a Aeroportului Internațional Iași, la nord-est cu terenuri agricole și la sud sud-est cu 2 cartiere ale municipiului Iași.

4.1. Coordonatele geografice și coordonatele Stereo 1970

Coordonatele geografice și coordonatele Stereo 1970
Coordonatele geografice:

Nr.	Punct limită	Latitudine N (X)	Longitudine E (Y)	Altitudine (m)
1	Centru	634366	697754	58
2	Nord (N)	635980	696985	61
3	Vest (V)	634434	698351	106
4	Est (E)	634126	697029	117
5	Sud (S)	632664	698586	47

4.2. Încadrare/acoperire în sistem UTM (caroiaj 10 x 10 km);

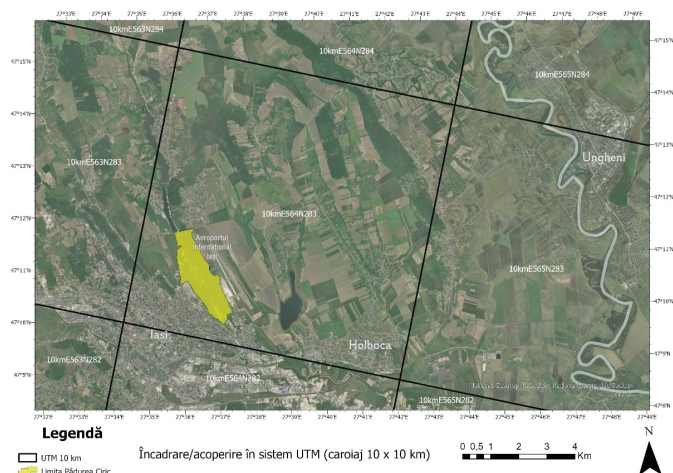

Fig. 1 Încadrare/acoperire în sistem UTM (caroiaj 10 x 10 km)
Aria Naturală Protejată (ANP) Pădurea și Lacurile Ciric

4.3. Descrierea narativă a limitelor

Limitele ariei naturale protejate sunt relativ ușor de identificat în teren, deoarece urmăresc întocmai anumite elemente naturale și antropice. Limitele pot fi indentificate în teren astfel:

- **Limita nordică:** pornește de la barajul de la acumulearea Aroneanu, de pe drumul județean DJ282G și continuă pe limita cu UAT Aroneanu.

- **Limita vestică:** începe de la nord pe drumul județean DJ282G (str. Moara de Vânt) și continuă către sud pe limita cu Cimitirul Sfinții Petru și Pavel, Cimitirul Eternitatea, Stadionul TEPRO până la intersecția cu Șoseaua Ciric. Liziera forestieră ce delimitează complexul Regiei Naționale a Pădurilor ROMSILVA

- **Limita sudică:** este reprezentată de Șoseaua Ciric, incinta împrejmuită a acumulării Ciric până la aducțiunea de apă și continuă către est pe împrejmuire și drumul de acces către Dispeceratul Acumulării Ciric III.

- **Limita estică:** este constituită de liziera Pădurii Ciric, începe de la sud de la drumul de acces către barajul de pe acumulearea Ciric III și continuă către nord până la limita cu UAT Aroneanu.

- **Limita estică:** este constituită de liziera Pădurii Ciric, începe de la sud de la drumul de acces către barajul de pe acumulearea Ciric III și continuă către nord până la limita cu UAT Aroneanu.

4.4. Situația cadastrală. Regimul de proprietate al terenurilor

Conform datelor puse la dispoziție de Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară (ANCP), terenurile pe care propunem aria naturală protejată, au un regim de proprietate diferit, însă cea mai mare parte a lor, aparțin domeniului public/privat al unităților administrativ-teritoriale (Municipiul Iași). Conform numărului cadastral au fost identificate următoarele regimuri de proprietate:

Nr.	Nr cadastru	Regim proprietate	Proprietar
1	167964 167383 123761 132907 132906 132905 132904 132903 132902 132901 132795 132796 132778 132744 132797 132777 132776 132775 132793 132794 132799 132780 132781 132809 132789 132810 132790 132792 132791 132807 132788 132808 132806 132805 132784 132787 132804 132785 132786 132801 132802 132782 132783 123101 126366 142549 143558 146811 138216 122894 138200 123106 123100 155257 154497 154949 123738 123111 148375 154453 155041 155040 154454 125173 138230 162722 132737	Domeniul public al unităților administrativ-teritoriale (DPU) Domeniul privat al unităților administrativ-teritoriale (DPT)	Municipiul Iași
2	146349 136233 175720 175681	Domeniul public al statului (DPS)/ Domeniul privat al statului (DPS)	Statul Român
3	140474	Proprietatea privată a persoanelor juridice (PJ)	SC EXPO PARC SRL
4	124855 124865	Proprietatea privată a persoanelor juridice (PJ)	SC Agreement Ciric SRL
5	138952	Proprietatea privată a persoanelor juridice (PJ)	SC BOMTELECOM SA
6	16969	Proprietatea privată a persoanelor fizice (PF)	Zlata Vasile
7	131478 131336	Proprietatea privată a persoanelor fizice (PF)	Onofrei Florin
8	164099 164100 164101 164102 168263 168264 168267 168268 127797	Proprietatea privată a persoanelor fizice/juridice (PF/PJ)	Alți proprietari privați

Tabel 1. Regimul de proprietate al terenurilor

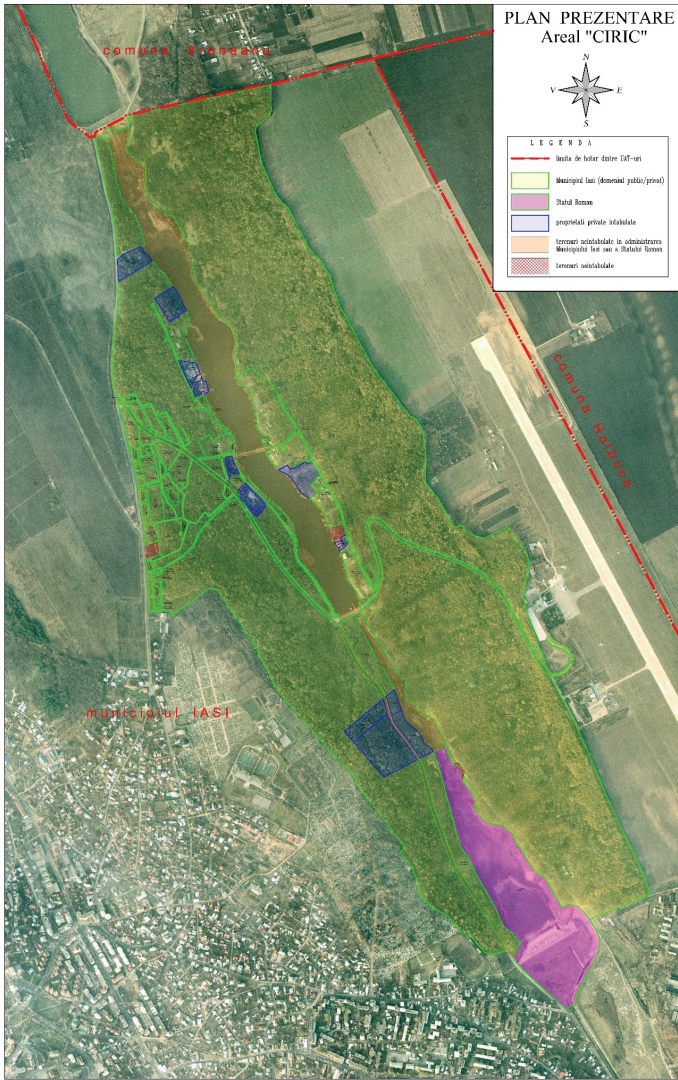

Fig. 2 Localizarea proprietărilor terenurilor din aria naturală protejată (ANP) Pădurea și Lacurile Ciric în funcție de numărul cadastral (prelucrat după ANCPI)

4.5. Suprafața

Suprafață totală a ariei naturale protejate Pădurea și Lacurile Ciric este de 290 ha.

4.6. Localitatea, județul

Aria naturală protejată Pădurea și Lacurile Ciric este localizată în municipiul și județul Iași.

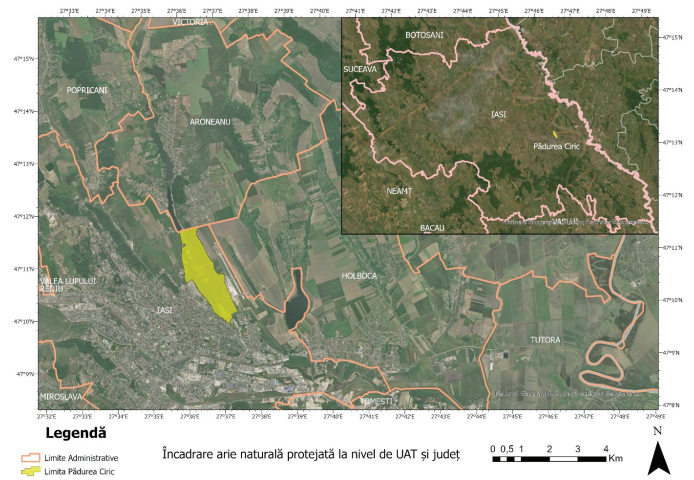

Fig. 3 Localizarea ariei naturale protejate Pădurea și Lacurile Ciric în cadrul municipiului și județului Iași

4.7. Unitatea fizico-geografică

Suprafață totală a ariei naturale protejate Pădurea și Lacurile Ciric este de 290 ha.

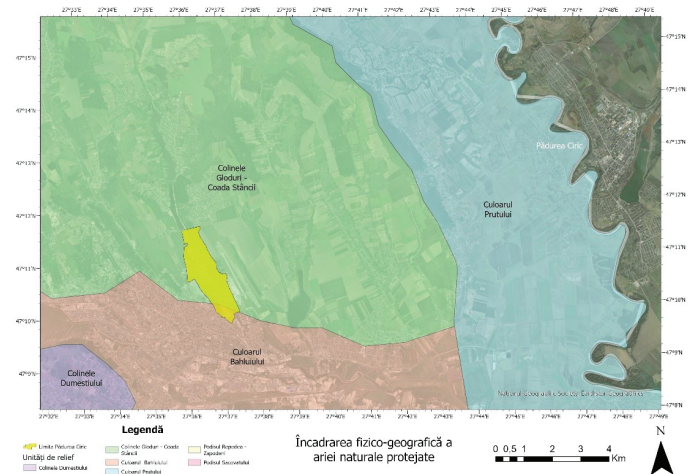

Fig. 4 Încadrarea fizico-geografică a ariei naturale protejate Pădurea Ciric

Aria naturală protejată Pădurea și Lacurile Ciric este situată în subunitățile de relief Colinele Gloduri – Coada Stâncii și Culoarul Bahluiului (doar partea de sud), în zona de contact a Podișului Central Moldovenesc cu Câmpia Jijiei Inferioare (parte componentă a Câmpiei Moldovei), în bazinul hidrografic al râului Bahlui, pe salba de lacuri ale râului Ciric.

Din punct de vedere biogeografic, Aria naturală protejată Pădurea și Lacurile Ciric se află în bioregiunea continentală.

4.8. Căile de acces

Pentru a ajunge la aria naturală protejată Pădurea și Lacurile Ciric este recomandat ca dinspre centru să se urmeze drumul către aeroport. Atât pietonal cât și auto se vor urma străzile Cucu, Bulevardul Alexandru Rosetti, strada Moara de Vânt, Strada Ciric și se ajunge la parc. Dinspre cartierul Tătărași, situat în partea estică, nord-estică a orașului Iași se vor urma strada Eternitate, Șoseaua Ciric și se va ajunge la aria naturală protejată Pădurea și Lacurile Ciric.

Din centrul Municipiului Iași, durata călătoriei până la aria naturală protejată Pădurea și Lacurile Ciric este de cca 20 de minute, cu transportul în comun.

Mijloacele de transport în comun ce deservește această zonă sunt traseele 1, 3, 13, 48. Toate sunt operate de Compania de Transport Public Iași (SCTP Iași).

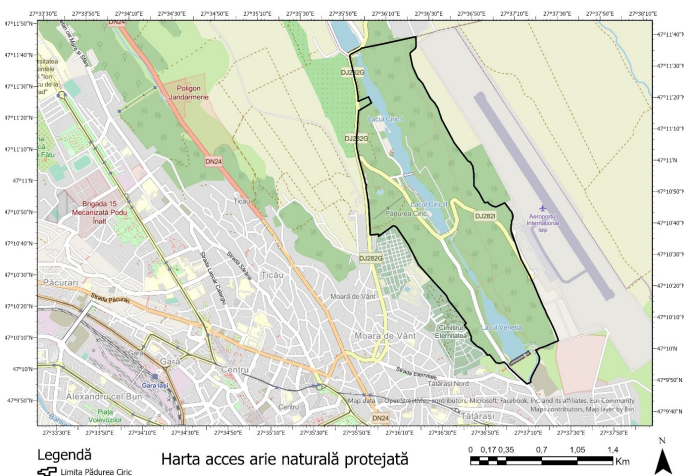

Fig. 5 Harta accesului în aria naturală protejată (ANP) Pădurea și Lacurile Ciric

5. Caracterizarea ariei naturale protejate

5.1. Descrierea aspectului general al ariei naturale protejate

Pădurea și Lacurile Ciric, fiind un ecosistem artificial (atât pădurea propriu-zisă, cât și lacurile aferente), nu poate fi analizată dintr-o perspectivă strict conservativă, prin prisma habitatelor sau a speciilor de plante. Pădurea însă, fie că vorbim despre o pădure naturală sau despre o plantație, poate îndeplini multiple funcții, benefice pentru comunitatea locală, dar și pentru diverse alte grupe de organisme.

Inițial, această plantație a avut rolul de a îndeplini o funcție de protecție, prin stabilizarea versanților și reducerea scurgerilor torențiale către valea Ciric, contribuind astfel și la reducerea proceselor de colmatare ale lacurilor. Cu timpul, s-au afirmat funcțiile mediogenă și cea de reglaj ale pădurii: dezvoltarea arborilor și arbuștilor, umbrirea creată de aceștia, stratul de litieră care a început să se acumuleze, reținerea unei cantități mai mari de apă din precipitații, ponderarea extremelor termice în interiorul pădurii, toate au contribuit la crearea unui micro-climat forestier. În timp, acesta a permis instalarea și dezvoltarea unor specii tipic silvatică, în detrimentul celor caracteristice pajiștilor xerice. De asemenea, se pot observa anumite procese dinamice în ecosistemul forestier, diferite specii având o dezvoltare variabilă (urmare a propriei capacități adaptative). Se constată fenomene de uscare la unele dintre speciile alohtone (salcâm, glădiță, arțar american), fiind observați atât arbori uscați pe picior, cât și exemplare doborâte. Acestea sunt fenomene care pot fi considerate ca având un efect benefic, din cel puțin două considerente: creșterea proporției speciilor autohtone de arbori, dar și existența lemnului mort, care devine el însuși suport pentru alte organisme, deci suport pentru viață.

De o reală importanță pentru comunitatea locală sunt două funcții complementare: estetică și de recreere, pădurea Ciric fiind parte a identității locale.

Și nu în ultimul rând, o funcție insuficient exploatată este cea educativă, fie că vorbim despre un public care fără a fi profesionist, este pasionat de explorare și de natură, fie că vorbim despre studenții din domeniul științelor naturii. Rezistența arborilor și a arbuștilor la condițiile de substrat, relațiile concurențiale dintre speciile indigene și alohtone de arbori, utilizarea lemnului mort de către alte comunități de organisme, procesele de instalare a speciilor de plante tipic silvatică etc., sunt câteva dintre exemplele de oportunități educative pe care această pădure, deși artificială, le oferă comunității academice.

5.2. Structura geologică

Din punct de vedere structural, teritoriul Municipiului Iași, este situat în partea central-estică a Platformei Moldovenești și reflectă întru totul ansamblul structural în care se integrează. Exondarea care a dat posibilitatea formării reliefului actual a avut loc la sfârșitul sarmațianului mediu și începutul celui superior, iar de atunci și până astăzi factorii modelatori externi au distrus în întregime fosta câmpie de acumulare marină badeniană, înlocuind-o printr-un relief derivat, situat la nivele mult mai coborâte.

În timpul pliocenului și a perioadelor interglaciare din pleistocen, climatul subtropical de tip mediteranean s-a menținut; dovadă este fauna fosilă de mamifere și moluște ce s-a descoperit în depozitele teraselor Bahluiului. În perioadele glaciare ale pleistocenului însă, clima s-a răcit, iar peisajul geografic a îmbrăcat un aspect de silvotundră, așa cum o demonstrează mamiferele fosile din terasele inferioare ale Bahluiului de pe teritoriul orașului și din împrejurimi (*Mamuthus primigenius*, *Rhinoceros tichorhinus*, *Rangifer tarandus* ș.a.).

Începând din holocenul inferior, acum cca. 8000 de ani, clima s-a încălzit, trecând treptat spre un regim temperat, mai arid în preboreal și boreal și foarte umed în atlantic, când s-au declanșat inundații și alunecări de teren de mare amploare. Dovadă sînt grosimile mari ale deluviilor de alunecare de pe versanții Dealului Copou (10—33 m) și de pe Coasta Iașului de la sud de oraș (20—50 m). De asemenea, în timpul holocenului s-a format șesul Bahluiului, cu depozite groase, în medie de 10—12 m și, local, pînă la 17—20 m (Tomești). Pe tot parcursul cuaternarului, condiționat de vicisitudinile climatelor și de unele înălțări epirogenetice, rîul Bahlui s-a adîncit și s-a deplasat treptat de la nord la sud, dinspre dealurile Breazu și Aroneanu.

Așa cum rezultă din forajele adânci, executate în cartierele Nicotină și Socola, formațiunile geologice străbătute pînă la 1391 m aparțin, în bază, precambrianului, apoi ordovicianului și silurianului din cadrul erei paleozoice, cretacului din mezozoic, precum și badenianului, sarmațianului și cuaternarului din era kainozoică.

Cele mai noi depozite ce apar pe teritoriul orașului și în împrejurimile sale sunt cele de terase, cu grosimi de 10—30 m, formate din nisipuri și pietrișuri, la bază, argile și luturi loessoide în partea superioară. La acestea se adaugă aluviunile din șesul Bahluiului și din cele ale afluenților săi, precum și argilele și luturile nisipoase de origine deluvio-coluvială întîlnite, mai ales, la contactul dintre terasele Bahluiului sau la marginea șesurilor, în apropierea bazei versanților.

O largă răspîndire o au și cuverturile deluviale de pe versanți cu alunecări, atît din spațiul orașului, cît și din cuprinsul Coastei Iașilor. Acestea sînt formate din argile și luturi cu lentile de pietriș, nisip și chiar blocuri de gresii ori de calcare (ultimele întîlnite îndeosebi pe fruntea Coastei Iașilor din zona Bucium-Tomești).

Sub raport structural unitatea geologică pe care s-a dezvoltat orașul Iași este alcătuită din două etaje : un etaj inferior cutat, la peste 1121 m adîncime și un etaj superior, necutat. Primul formează soclul cristalin al Platformei Moldovenești, cutat în orogenezele precambriene.

Cel de-al doilea etaj structural, care reprezintă cuvertura monodinală a platformei, este alcătuit din sedimente paleozoice, mezozoice și cenozoice, necutate, cu o înclinare generală a stratelor sub 0.5°. În timpul formării acestei cuverturi au avut loc doar unele oscilații verticale largi : negative, când s-au produs transgresiuni marine, și pozitive, când au avut loc regresii și exondări ale teritoriului.

Zona Cîrcic include formațiuni sedimentare precum argile, nisipuri și pietrișuri, care au fost depuse pe o perioadă lungă de timp. Acestea sunt rezultate ale acumulării materialelor transportate de apele curgătoare și de procesele eoliene.

Zona este caracterizată printr-o mobilitate tectonică redusă, ceea ce înseamnă că activitățile tectonice au avut un impact limitat asupra structurii geologice.

5.3. Soluri

Natura solurilor de pe teritoriul municipiului Iași, inclusiv zona de luncă a râului Cîrcic din arealul ariei naturale protejate Pădurea și Lacurile Cîrcic, se caracterizează prin soluri extrem de mozaicate consecință a diversității factorilor geografici cu rol pedogenetic (îndeosebi clima, vegetația, relieful, rocile și apele freatice).

Cele mai importante areale de cernoziom le întîlnim pe podul teraselor inferioare (de 60—65, 70—75 m alt. abs.), larg dezvoltate pe stînga Bahluiului în cartierul Păcurari, zona centrală a orașului (Piața Tineretului — Piața Unirii — Palatul Culturii — Tg. Cucului), cartierele Tătărași și Abator, de unde se continuă spre Prut pe direcția Dancu- Holboca-Cristești, ca și pe stînga cursului inferior al Nicolinei dintre Horpaz și Galata.

În general, molisolurile cernoziomice la care ne-am referit, și care predomină în învelișul pedologic al Iașului, sunt soluri cu proprietăți fizice, chimice și biologice favorabile pentru tot felul de utilizări, cu deosebire pentru culturile agricole. Sunt, de asemenea, și pot fi folosite în continuare pentru plantații viti-pomicole, forestiere, ornamentale etc.

De reținut însă că fertilitatea lor naturală, potențial ridicată, este bine valorificată numai în anii cu un regim favorabil al precipitațiilor.

Solurile hidro-halomorfe au o largă extindere în spațiul orașului, ele ocupînd cea mai mare parte din șesul Bahluiului și din șesurile principalelor văi afluențe. Formarea lor este consecința stratului acvifer mineralizat și apropiat de suprafață. Sunt reprezentate prin lăcoviști salinizate și lăcoviști mlăștinoase.

Solurile aluviale sunt puțin răspândite pe văile din spațiul la care ne referim. Pe șesul Bahluiului ele au evoluat aproape în totalitate în lăcoviști (salinizate și mlăștinoase). Sub formă de fâșii înguste, ele mai pot fi întâlnite în lungul văilor afluate (Nicolina, Vămeșoaia, Valea Lungă, Ciric, Cîrlig, Podgoria Copou, Rediu etc.), dar și aici se găsesc frecvent în complex cu soluri hidrohalomorfe.

5.4. Hidrologie

Zona Ciric este situată în bazinul hidrografic Prut. Râul Ciric este un important afluent al râului Bahlui, ce se varsă mai departe în Prut.

Râurile de pe teritoriul municipiului Iași au o alimentare pluvio-nivală și subterană moderată, ploile contribuind cu peste 50% la scurgerea medie anuală, iar zăpada cu 35%. Alimentarea subterană participă cu circa 15% și provine din stratele acvifere din terase, deluvii și șesuri; permanența acestor strate, deși cu un aport redus, asigură scurgerea râurilor și în perioadele lipsite de precipitații. Repartiția neuniformă a precipitațiilor în timpul anului se reflectă și în regimul râurilor, a căror scurgere prezintă variații mari de la un anotimp la altul și de la an la an. Lacurile existente în zona Ciric sînt de origine antropică, fiind create fie prin bararea râului Ciric.

Bararea repetată a râului Ciric a avut ca rezultat formarea unei salbe de lacuri, care au ca scop principal regularizarea aportului de apă în Bahlui, contribuind astfel la atenuarea viiturilor și prevenirea inundațiilor. Aceste acumulări de apă au însă și alte utilizări. Astfel, lacul Aroneanu I, situat la limita de nord a municipiului, în preajma satului Dorobanțu, are un volum de 3,07 mii m³ și o suprafață de 70 ha (la nivelul normal de retenție — cota 58,80 m), asigură un luciș piscicol de 47 ha, furnizează apă pentru irigarea a 128 ha și apă pentru industrie în jur de 150 mii m³; acesta a funcționat și ca bază sportivă pentru canotaj. În aval, este lacul Aroneanu II cu o suprafață de 23 ha, servind ca bază sportivă pentru pescarii amatori, în același timp, el mărește gradul de asigurare al acumulării Ciric și este folosit și ca sursă de apă pentru irigare și stropitul pomilor și viilor.

Lacurile Ciric I (14 ha) și Ciric II (8 ha) sunt utilizate pentru agrement, în aval, se află acumularea Ciric III (Venetia) cu un volum de 2 mii m³ și o suprafață de 7 ha, avînd ca scop evitarea inundațiilor în municipiul Iași.

Alimentarea lacurilor amintite se face din mai multe surse: râul Ciric, precipitațiile ce cad direct pe suprafața lor și stratele acvifere subterane care se deschid în cuvele lacustre.

Consumul de apă se produce prin evaporație (care în zona aceasta este în jur de 725 mm/an), prin scurgere și prelevări pentru diverse folosințe.

Astfel regimul natural al râului Ciric este puternic modificat, prin influența urbană a municipiului Iași.

5.5. Climat local

Clima în zona municipiului Iași, are un pronunțat caracter temperat-continental, integrându-se în mod organic ansamblului condițiilor naturale ale Podișului Moldovei. În amănunt însă clima de aici prezintă o seamă de particularități determinate de factorii geografici și antropici, între care amintim situarea în aria de interferență a Câmpiei colinare a Moldovei cu Podișul Central Moldovenesc, caracterele locale ale reliefului, cu diferența de altitudine, fragmentare, orientare față de razele solare, de masele de aer umed ori uscat, natura suprafeței subiacente (clădită, neclădită, acoperită cu vegetație, zăpadă, apă etc) de poluarea atmosferei.

Temperatura aerului este un element climatic care redă cel mai bine influența factorilor climatogeni și în primul rând a radiației solare. Temperatura medie multianuală pentru zona Iași este de 10,6°C, minima 8,1°C în ianuarie, maxima 28,4°C în iulie. Temperatura maximă absolută a fost de 40,2°C (27 iulie 1909) iar minima absolută -30°C (ianuarie 1997). Amplitudinea temperaturilor atinge valori mari (70°), determinată de valorile maxime absolute (40°C) din iulie și minime absolute (-30°C) din ianuarie. Precipitațiile. Situat la o mare depărtare de ocean, în partea extrem sud-estică a Câmpiei Moldovei teritoriul municipiului Iași primește cantități medii anuale de precipitații de valori moderate. Precipitațiile medii anuale în zona Iași, sunt de 529 mm (medie multianuală dată de stația meteorologică Iași).

Lunile cele mai ploioase sunt: mai, iunie, iulie și august. Precipitații reduse cantitativ cad în lunile: ianuarie, februarie, martie, noiembrie și decembrie.

Repartiția precipitațiilor este neuniformă și se diferențiază în funcție de anotimp: primăvara – 20-27% , vara – 31-42%, toamna – 17-29%, iarna – 13-22%.

O bună parte din precipitațiile de la Iași cad sub forma de zăpadă. Numărul mediu al zilelor cu ninsoare este de 26 pe an, iar durata medie al zilelor cu zăpadă este de 57. Grosimea medie a stratului de zăpadă este uneori de peste 50 cm. În afara precipitațiilor sub formă de ploaie și zăpadă, mai prezintă

interes, din punct de vedere științific și practic și alte produse ale condensării sau sublimării vaporilor de apă ca : lapovița, poleiul, chiciura, roua, bruma- fenomene care alături de ceață și viscol completează tabloul general al condițiilor.

Regimul eolian. În timpul iernii dinamica atmosferică se caracterizează prin preponderența vânturilor dinspre N-V și N, ce bat cu o viteză medie de 2,8 m/s. Vara, vânturile au dispoziție S și S-E și o viteză de 2,1 m/s. Vânturile cu o viteză de peste 2,5 m/s, au o frecvență de 78% activând puternic evaporarea apei din sol.

În general frecvența maximă a vânturilor coincide cu perioada cea mai ploioasă a anului. Aceste vânturi de origine continentală atrag după ele ierni în general friguroase în special pentru lunile ianuarie și februarie.

Calmul atmosferic reprezintă 26,6% și se înregistrează în iulie. Primăvara cunoaște cea mai sporită frecvență a vânturilor care bat din toate direcțiile, ceea ce diminuează procesul de calm atmosferic. Toamna, când în estul țării începe să se simtă influența ciclonului siberian, se înregistrează o evidentă scădere a frecvenței vânturilor dinspre N-V.

În peste 50 de zile din an viteza vântului depășește 16 m/s iar în cel puțin 5 zile din an viteza are cel puțin 22 m/s. Cea mai mare viteză a vântului a fost atinsă în anul 1966, 40 m/s - vânt însoțit de furtună de nisip. Iarna deși viteza vânturilor este mai redusă, se manifestă destul de activ crivățul, care bate din estul Europei producând frig și viscole puternice.

5.6. Flora și vegetația

Pădurea Ciric reprezintă un ecosistem forestier artificial, rezultat al plantațiilor inițiate în 1936, mai întâi pe versantul drept al văii Ciric (spre cartierul Tătărași), continuate după 1942 și până în anii 60 ai secolului 20 și pe versantul stâng (Dobrescu et al. 1958). Conform Dobrescu și colaboratorii, 1958, anterior plantațiilor, zona se caracteriza prin terenuri degradate urmare a alunecărilor de teren și a scurgerilor pe versanți, vegetația inițială fiind dominată de pajiști preponderent xerice, caracteristice stepei și silvostepii Moldovei, în amestec cu pajiști instalate pe soluri salinizate.

Din punct de vedere al compoziției stratului arborescent, pădurea Ciric este un amestec de specii indigene și alohtone. Astfel, dintre speciile de arbori native, amintim: *Acer campestre* (jugastru), *Acer platanoides* (paltin), *Cerasus avium* (cireș),

Fraxinus excelsior (frasin), *Quercus petraea* (gorun), *Quercus robur* (stejar), *Populus alba*, *Populus nigra*, *Salix alba* (salcie), *Tilia tomentosa* (tei argintiu), *Ulmus minor*, *Ulmus montana* (ulm). Dominante sunt speciile lemnoase alohtone, mai ales *Acer negundo* (arțar american), *Robinia pseudoacacia* (salcâm), împreună cu *Gleditschia triacanthos* (glădiță), *Fraxinus pensylvanica* (frasin) etc.

Stratul arbustiv este foarte bine reprezentat, mai ales în jumătatea nordică a versantului stâng. Chiar dacă se cunoaște faptul că arbuștii au fost folosiți intens în plantațiile inițiale (Dobrescu et al. 1958), este evidentă dezvoltarea și extinderea actuală a arbuștilor, prin regenerare naturală. Specii precum *Sambucus nigra*, *Cornus mas*, *Cornus sanguinea*, *Viburnum lantana*, *Euonymus europaeus*, *Ligustrum vulgare* constituie acum o prezență constantă în peisajul acestei plantații.

Stratul ierbos din pădure reprezintă un indiciu privind vegetația originală a acestei zone, dar și asupra schimbărilor generate de condițiile ecosistemului forestier. Astfel, deși majoritare sunt încă speciile caracteristice pajiștilor și locurilor perturbate antropice, este remarcabilă instalarea și în unele cazuri dezvoltarea cantitativă, a unor specii tipice pădurilor. Din totalul de 179 de specii de plante vasculare identificate, 25 sunt caracteristice vegetației de pădure. Este suficient să amintim specii precum: *Anemone ranunculoides*, *Alliaria petiolata*, *Arum orientale*, *Brachypodium sylvaticum*, *Convallaria majalis*, *Corydalis cava*, *Corydalis solida*, *Scilla bifolia*, *Viola alba*, *Viola hirta*, *Viola odorata* etc., pentru a susține această constatare. Nu am inclus în această analiză speciile de arbuști, dat fiind faptul că, deși cu capacitate de regenerare și extindere naturale, ele provin din plantații.

Deși create artificial, lacurile care corespund pădurii Ciric au permis instalarea unei vegetații naturale caracteristice. Astfel, se pot observa cu ușurință suprafețele însemnate pe care s-a instalat și extins stuful (*Phragmites communis*), uneori în combinație cu papura (*Typha angustifolia* și *Typha latifolia*). De asemenea, pe suprafețe variabile sezonier, pot fi observate comunități natante cu *Lemna minor*. În masa apei pot fi observate grupări de vegetație submersă, edificate de specii precum: *Ceratophyllum demersum*, *Ceratophyllum submersum*, *Myriophyllum spicatum*, *Potamogeton crispus*, *Potamogeton pectinatus*.

Pe suprafețe mult mai reduse (și plantate cu specii de arbuști indigeni sau de cultură) sunt grupări de plante caracteristice pajiștilor de silvostepă originale, precum și mici ochiuri de terenuri semi-salinizate, cu vegetația tipică edificată de *Puccinellia distans*.

Fig. 6 Aspect general al ariei naturale protejate Pădurea și Lacurile Ciric – sezon rece

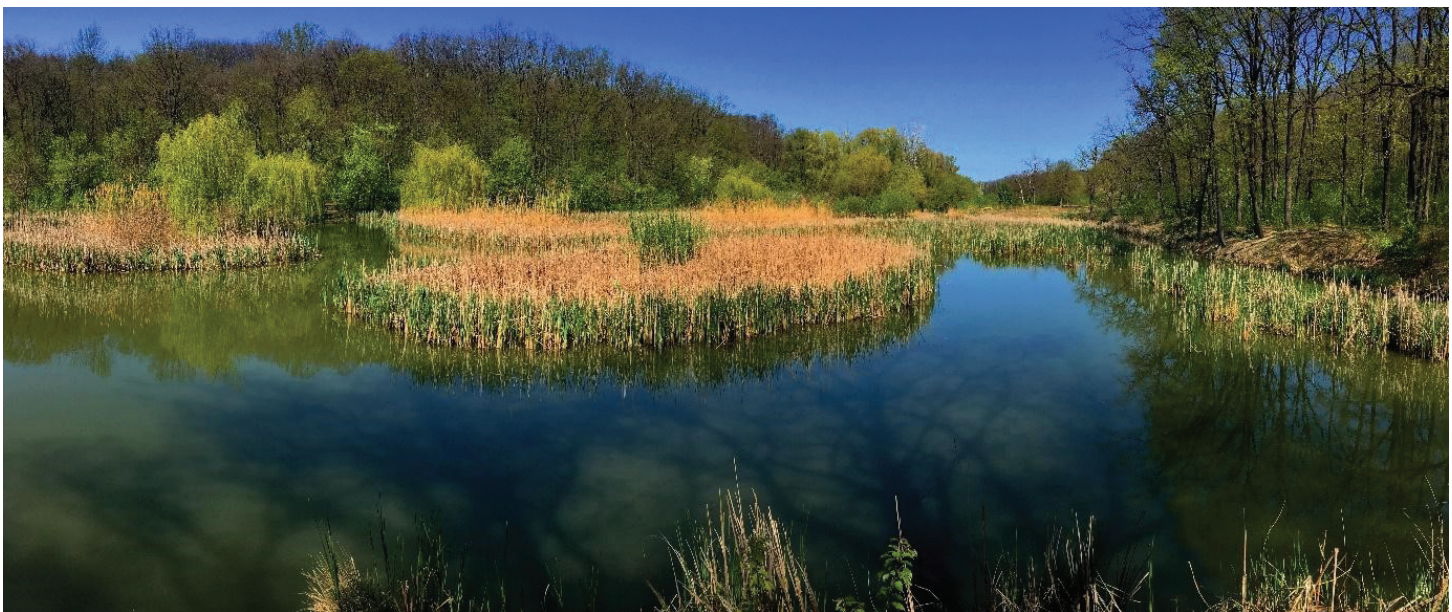

Fig. 7 Aspect general al ariei naturale protejate Pădurea și Lacurile Ciric – sezon cald

5.7. Fauna

Fauna ariei naturale protejate Pădurea și Lacurile Ciric este foarte variată, fiind identificate aproximativ 42 de specii de nevertebrate din care două sunt protejate și prioritare pentru desemnarea de arii protejate, 9 specii de amfibieni protejați, 5 specii de reptile, din care 4 sunt protejate, 99 de specii de păsări din care 94 sunt protejate și 31 de specii de mamifere din care 28 sunt protejate.

În ceea ce privește fauna s-a realizat un studiu pe baza observațiilor din teren și a datelor din literatura de specialitate. S-au evaluat aspecte privind entomofauna, herpetofauna, avifauna și speciile de mamifere cu ajutorul specialiștilor din domeniile amintite. Domină numărul de specii de păsări existente identificate în sit (vezi Fig. 8). Pentru a evidenția importanța zonei pentru existența unei faune bogate am insistat pe speciile de importanță comunitară la analiza fiecărui grup taxonomic în parte. Speciile de interes comunitar reprezintă acele specii care au un anumit nivel de protecție conform Directivelor Habitare și Păsări ale Uniunii Europene, dat fiind că în continentul european sunt într-un număr restrâns sau sunt amenințate de diferite presiuni antropice sau naturale.

Ele pot fi: specii periclitate, exceptând acele specii al căror areal este la limită de răspândire și care nu sunt periclitate sau vulnerabile în regiunea vest paleartică; socotite a fi vulnerabile, specii ce pot deveni periclitate, dacă acțiunea presiunilor perturbatoare se menține; rare, care sunt reprezentate de populații reduse din punct de vedere genetic, al distribuției, numeric și care riscă să devină periclitate sau vulnerabile, chiar dacă asupra lor nu există factori disturbatori; endemice care o distribuție restrânsă și care au nevoie de o evaluare și monitorizare permanentă, nu numai a exemplarelor speciilor, dar și a habitatelor acestora, cât și a presiunilor și amenințărilor ce pot acționa în zonele existență ale taxonilor.

Aceste specii au fost identificate în diversele anexe ale actelor normative și convențiilor internaționale unde prin care sunt protejate:

- Legea ariilor naturale protejate (L. ap) – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 49/2011 cu modificările și completările ulterioare – transpunerea Directivei Consiliului Europei 92/43 EEC referitoare la conservarea habitatelor naturale și a florei și faunei sălbatice și Directivei Consiliului Europei 79/409 EEC privind conservarea păsărilor sălbatice

- Convenția de la Berna (C. Be) – Legea nr. 13 din 11 martie 1993 pentru aderarea României la Convenția privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa, adoptată la Berna la 19 septembrie 1979, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 62 din 25/03/1993

- Convenția de la Bonn (C. Bo) – Legea nr. 13 din 8 ianuarie 1998 pentru aderarea României la Convenția privind conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice, adoptată la Bonn la 23 iunie 1979, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 24 din 26/01/1998

- Directivei Consiliului Europei 92/43 EEC (D. Habitate) referitoare la conservarea habitatelor naturale și a florei și faunei sălbatice și Directivei Consiliului Europei 79/409 EEC privind conservarea păsărilor sălbatice

- Lista Roșie a Speciilor Amenințate a IUCN (International Union for Conservation of Nature) este cea mai cuprinzătoare sursă de informații despre starea globală a riscului de extincție pentru speciile de animale, fungi și plante. Aceasta a fost înființată în 1964 și servește ca un indicator critic al sănătății biodiversității mondiale.

Lista Roșie a IUCN clasifică speciile în nouă categorii, în funcție de riscul lor de extincție:

- Neevaluate (Not Evaluated)
- Date Insuficiente (Data Deficient)
- Risc Scăzut (Least Concern)
- Aproape Amenințate (Near Threatened)
- Vulnerabile (Vulnerable)
- Periclitate (Endangered)
- Critic Periclitat (Critically Endangered)
- Dispărute în Sălbăticie (Extinct in the Wild)
- Dispărute (Extinct)

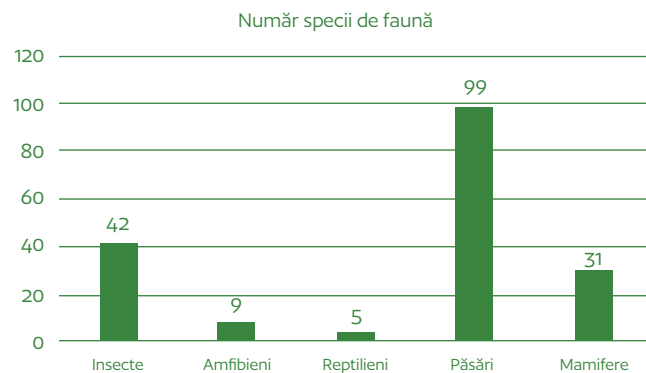

Fig. 8 Grupele faunistice principale inventariate în Aria Naturală Protejată Pădurea și Lacurile Ceric

Nevertebrate

În decursul anului 2023 s-au realizat activități de observare, colectare și identificare a entomofaunei din Aria Naturală Protejată Pădurea și Lacurile Ceric. Pentru colectare s-a utilizat un fileu entomologic și pentru determinare am folosit literatura de specialitate.

S-au inventariat 44 de specii de insecte, dintre care două sunt de importanță comunitară (Tabelul nr. 2).

Mai jos se află tabelul cu statutul zoologic și de protecție al speciilor de nevertebrate identificate în Aria Naturală Protejată Pădurea și Lacurile Ceric.

Nr.	Denumirea speciei	OUG 57/2007	Directiva Habitate	IUCN List of Threatened Species	Convenția Bonn	Convenția Bern	Carta Roșie a Nevertebrator
1	<i>Aegosome scabricorne</i>	—	—	G, LC, EU, LC	—	—	—
2	<i>Agapanthia violacea</i>	—	—	G, NE, EU, NE	—	—	—
3	<i>Amata phegea</i>	—	—	G, LC, EU, LC	—	—	—
4	<i>Anthaxia fulgurans</i>	—	—	G, LC, EU, LC	—	—	—
5	<i>Aurthaxia salicis</i>	—	—	G, NE, EU, NE	—	—	—
6	<i>Aromia moschata</i>	—	—	G, NE, EU, LC	—	—	Vulnerabilă
7	<i>Bitoma crenata</i>	—	—	G, NE, EU, NE	—	—	—
8	<i>Carabus cancellatus</i>	—	—	G, LC, EU, NE	—	—	—
9	<i>Aegosome scabricorne</i>	—	—	G, LC, EU, NE	—	—	—
10	<i>Carabus coriaceus</i>	—	—	G, LC, EU, LC	—	—	—
11	<i>Cerambyx cerdo</i>	Anexa III	Anexa II, Anexa IV	G, VU, EU, NT	—	Anexa II	Vulnerabilă
12	<i>Cercopis sanguinolenta</i>	—	—	G, NE, EU, NE	—	—	—
13	<i>Cetonina aurata</i>	—	—	G, NE, EU, NE	—	—	—
14	<i>Coccinella septempunctata</i>	—	—	G, NE, EU, NE	—	—	—
15	<i>Dermestes lardarius</i>	—	—	G, NE, EU, NE	—	—	—
16	<i>Docus parallelipipedus</i>	—	—	G, NE, EU, LC	—	—	—
17	<i>Graphosoma italicum</i>	—	—	G, NE, EU, NE	—	—	—
18	<i>Ischnura elegans</i>	—	—	G, LC, EU, LC	—	—	—
19	<i>Leptophyes albavittata</i>	—	—	G, NE, EU, LC	—	—	—
20	<i>Lucanus cervus</i>	Anexa III, Anexa IV	Anexa II	G, NE, EU, NT	—	Anexa II	—
21	<i>Macroglossum stellatarum</i>	—	—	G, NE, EU, NE	—	—	—
22	<i>Maniola jurtina</i>	—	—	G, NE, EU, LC	—	—	—
23	<i>Megascolia maculata</i>	—	—	G, NE, EU, NE	—	—	Vulnerabilă
24	<i>Neodilytus acuminatus</i>	—	—	G, NE, EU, NE	—	—	—
25	<i>Oedemera podagroriae</i>	—	—	—	—	—	—
26	<i>Orthetrum brunneum</i>	—	—	G, LC, EU, LC	—	—	—
27	<i>Orthetrum cancellatum</i>	—	—	G, LC, EU, LC	—	—	—
28	<i>Oryctes nasicornis</i>	—	—	G, NE, EU, NE	—	—	—
29	<i>Phaneroptera falcata</i>	—	—	G, NE, EU, LC	—	—	—
30	<i>Phosphuga atrata</i>	—	—	G, NE, EU, NE	—	—	—
31	<i>Pieris brassicae</i>	—	—	G, NE, EU, LC	—	—	—
32	<i>Platynemis pennipes</i>	—	—	G, LC, EU, LC	—	—	—
33	<i>Pogonocherus hispidus</i>	—	—	G, NE, EU, NE	—	—	—
34	<i>Protoctia cuprea</i>	—	—	G, NE, EU, NE	—	—	—
35	<i>Purpuricenus koehleri</i>	—	—	G, NE, EU, LC	—	—	—
36	<i>Scolia hirta</i>	—	—	G, NE, EU, NE	—	—	Vulnerabilă
37	<i>Thyris fenestrella</i>	—	—	G, NE, EU, NE	—	—	—

38	<i>Trachys minutus</i>	—	—	—	—	—	—
39	<i>Trichodes apivarius</i>	—	—	G, NE, EU, NE	—	—	—
40	<i>Trichoferus pallidus</i>	—	—	G, NE, EU, LC	—	—	—
41	<i>Tychius quinquepunctatus</i>	—	—	—	—	—	—
42	<i>Uleiota planata</i>	—	—	G, NE, EU, NE	—	—	—
43	<i>Vanessa cardui</i>	—	—	G, NE, EU, LC	—	—	—
44	<i>Vespa crabro</i>	—	—	G, NE, EU, NE	—	—	—

Tabel nr. 2 Speciile de nevertebrate identificate în Aria Naturală Protejată Pădurea și Lacurile Cîrc.

Speciile de insecte din zonă reprezintă o verigă trofică importantă în cadrul ecosistemelor și de asemenea polenizatori importanți pentru speciile de plante. În vederea desemnării ariei de la Cîrc ca zonă protejată prin lege menționăm prezența a două specii de de interes comunitar, strict protejate: *Lucanus cervus* (rădașca) și *Cerambyx cerdo* (croitorul mare al stejarului). Ele sunt frecvente în aria naturală urbană și necesită măsuri de conservare a habitatelor forestiere în care se găsește.

Rădașca este o specie caracteristică habitatelor forestiere cu arbori Larvele acestora se dezvoltă în lemn descompus de foioase, în special stejar. Femelele depun ouăle în galerii săpate în sol (70-100 cm adâncime), foarte aproape de habitate surse de hrană (rădăcini, lemn căzut pe sol). Pentru conservarea speciei este necesară interzicerea exploatării arborilor bătrâni. Dat fiindcă suprafața sitului este mică, a putut fi estimată o singură populație constantă, răspândită pe toată suprafața pădurii.

Croitorul mare al stejarului este cea mai mare specie de croitori din România. Este o specie polifagă. Se întâlnește în zone cu stejarii, fag, ulm, frasin, salcie, dar și alte specii de foioase. Preferă trunchiurile de copaci pe picior în zone însorite, dar poate fi observată și acolo unde este lemn căzut la sol. Materialul lemnos colonizat reprezintă habitat pentru numeroase alte specii de animale. Croitorul mare al stejarului are un rol cheie în ecosistemele de pădure fiind o specie ce menține funcționalitatea ecologică a ecosistemelor. Este polenizator și hrană pentru speciile insectivore. Pentru conservarea speciilor este necesară menținerea pe suprafețe bine delimitate a lemnului mort atât în picioare, cât și cel căzut la pământ (<https://liferosalia.ro/cerambyx-cerdo>).

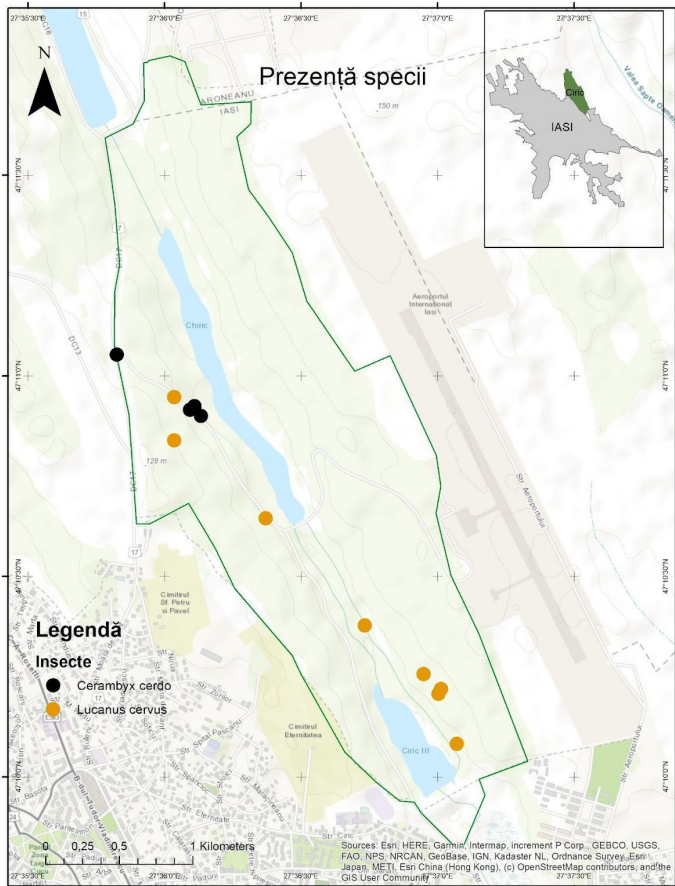

Fig. 9 Prezența speciilor de insecte de interes comunitar din Aria Naturală Protejată Pădurea și Lacurile Cîrc

Neoclytus acuminatus este o specie de gândac croitor, originară din America de Nord și apărută recent în fauna țării noastre. Prezintă un potențial invaziv și ca atare un potențial pericol pentru existența altor specii autohtone din arie. Efectul pe viitor asupra altor specii native din zonă încă nu este cunoscut și reprezintă un obiectiv de studiu al specialiștilor entomologi (Hănceanu și colaboratorii, 2021).

Fig. 10 *Lucanus cervus* (Linnaeus, 1758)

Fig. 11 *Cerambyx cerdo* (Linnaeus, 1758)

Fig. 12 *Mesosa nebulosa* (Fabricius, 1781)

Fig. 13 *Hamearis lucina* (Linnaeus, 1758)

Fig. 14 *Aegosoma scabricorne* (Scopoli, 1763)

Fig. 15 *Neoclytus acuminatus* (Fabricius, 1775)

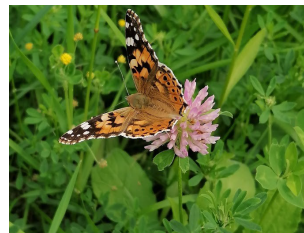

Fig. 16 *Vanessa cardui* (Linnaeus, 1758)

Fig. 17 *Maniola jurtina* (Linnaeus, 1758)

Herpetofauna

În vederea studierii herpetofaunei s-a folosit metoda transectului vizual aleatoriu, metoda transectului linear vizual și metoda transectului auditiv. Observațiile în teren în zona de interes Cîrc-Iași s-au desfășurat în perioada aprilie-iunie 2023 și au înglobat un număr de 6 ieșiri în teren (câte 2 în fiecare lună). În urma investigațiilor în teren am inventariat un număr 114 indivizi, însumând 9 specii de amfibieni și 6 specii de reptile, grupate în 7 tipuri de habitate (Tabelul nr. 3).

Mai jos se află tabelul cu statutul zoologic și de protecție al speciilor de herpetofaună identificate în Aria Naturală Protejată Pădurea și Lacurile Cîrc.

Nr.	Denumirea speciei	OUG 57/2007	Directiva Habitare	ICN List of Threatened Species	Convenția Bonn	Convenția Bern	Cartea Roșie a Vertebratelor
1	<i>Bombina bombina</i>	Anexa III	Anexa II, Anexa IV	G, LC, EU, LC	—	Anexa II	—
2	<i>Bombina variegata</i>	Anexa III	Anexa II, Anexa IV	G, LC, EU, LC	—	Anexa II	—
3	<i>Bufo viridis</i>	Anexa IV	Anexa IV	G, LC, EU, LC	—	Anexa II	—
4	<i>Hyla arborea</i>	Anexa IV	Anexa IV	G, LC, EU, LC	—	Anexa II	—
5	<i>Pelophylax ridibundus</i>	Anexa V	Anexa V	G, LC, EU, LC	—	Anexa III	—
6	<i>Pelophylax kl. esculentus</i>	Anexa V	Anexa V	G, LC, EU, LC	—	Anexa III	—
7	<i>Rana dalmatina</i>	Anexa IV	Anexa IV	G, LC, EU, LC	—	Anexa II	—
8	<i>Triturus cristatus</i>	Anexa III	Anexa II, Anexa VI	G, LC, EU, LC	—	Anexa II	—
9	<i>Lissotriton vulgaris</i>	Anexa IV	—	G, LC, EU, LC	—	Anexa III	—
10	<i>Emys orbicularis</i>	Anexa III	Anexa II	G, NT, EU, NE	—	Anexa II	Vulnerabil
11	<i>Locerta viridis</i>	Anexa IV	Anexa IV	G, LC, EU, LC	—	Anexa II	—
12	<i>Locerta agilis</i>	Anexa IV	Anexa IV	G, LC, EU, LC	—	Anexa II	—
13	<i>Natrix natrix</i>	—	—	G, LC, EU, LC	—	Anexa III	—
14	<i>Coronella austriaca</i>	Anexa IV	Anexa IV	G, LC, EU, LC	—	Anexa II	Vulnerabil
15	<i>Trochymys scripta</i>	—	—	G, LC, EU, LC	—	—	—

Tabel nr. 3 Speciile de herpetofaună identificate în Aria Naturală Protejată Pădurea și Lacurile Cîrc

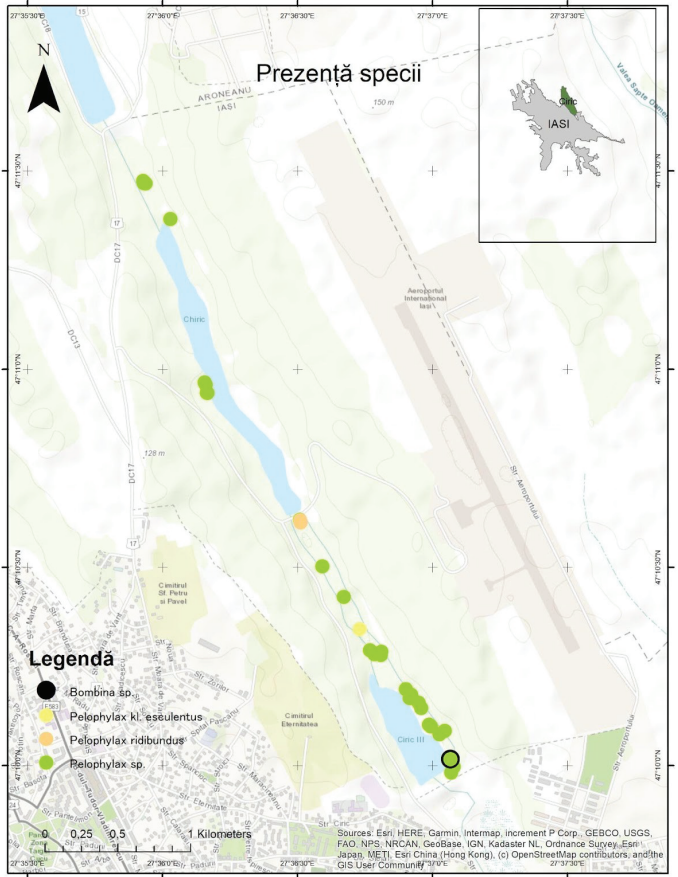

Fig. 22 Prezența speciilor de amfibieni observate pe parcursul studiului (anul 2023)

Fig. 18 *Emys orbicularis*

Fig. 19 *Natrix natrix*

Fig. 20 *Pelophylax ridibundus*

Fig. 21 *Lissotriton vulgaris*

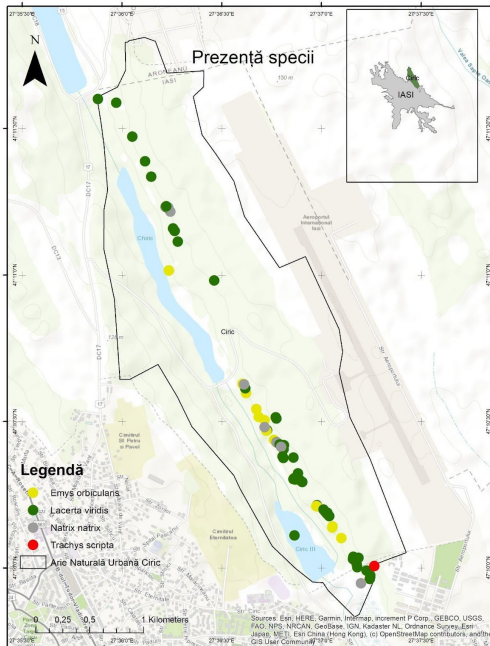

Fig. 23 Prezența speciilor de reptile observate pe parcursul studiului (anul 2023)

Au fost inventariate în zonele umede șapte taxoni aparținând **amfibienilor**: *Bombina variegata* (buhaiul de baltă cu burtă galbenă), *Bombina bombina* (buhaiul de baltă cu burtă roșie), *Bufo viridis* (broasca râioasă verde), specie de interes comunitar), *Hyla arborea* (brotăcelul), specii de interes comunitar, strict protejate, *Pelophylax ridibundus* (broasca verde mare de lac), specie de amfibian dominantă în grupul amfibienilor precum și specia hibrid *Pelophylax kl. esculentus* (broasca mică de lac), specii ce consumă nevertebrate din masa apei (Figura nr. 22). În interiorul pădurii, frecvent a fost identificată specia *Rana dalmatina* (broasca roșie de pădure), specie de interes comunitar. În zonele cu acvatorii permanente sau temporare putem găsi specii de tritoni: tritonul cu creastă (*Triturus cristatus*), specie de interes comunitar și tritonul comun (*Lissotriton vulgaris*) și tritonul cu creastă (*Triturus cristatus*).

În literatura de specialitate sunt specificate și specii, pe care noi nu le-am putut confirma într-un singur an de studiu, dar a căror existență trebuie verificată și monitorizată pe parcursul anilor următori. Printre aceste specii menționăm: *Pelobates fuscus* (broasca de pământ brună), *Pelophylax lessonae* (broasca mică verde), *Coronella austriaca* (șarpele de alun). Nicoară, 2007 notează prezența 7 specii de amfibieni (*Lissotriton vulgaris*, *Triturus cristatus*, *Bombina bombina*, *Bufo viridis*, *Pelobates fuscus*, *Hyla arborea* și *Pelophylax kl. esculentus*) și 5 specii de reptile (*Emys orbicularis*, *Lacerta viridis*, *Lacerta agilis*, *Natrix natrix* și *Coronella austriaca*). Totodată Strugariu și colaboratorii, 2008 prezintă a 9 specii de amfibieni (*Lissotriton vulgaris*, *Triturus cristatus*, *Bombina bombina*, *Bufo viridis*, *Pelobates fuscus*, *Hyla arborea*, *Pelophylax ridibundus*, *Pelophylax lessonae* și *Pelophylax kl. esculentus*) și 6 specii de reptile (*Emys orbicularis*, *Anguis fragilis*, *Lacerta viridis*, *Lacerta agilis*, *Natrix natrix* și *Coronella austriaca*) (Strugariu și colaboratorii, 2007).

Buhaiul de baltă cu burtă roșie se întâlnește în bazinele acvatice din zona Cîrcă, dar și pe cursul râului, ori în bălți temporare. Se hrănește cu insecte, melci și viermi. Se reproduce în lunile aprilie-mai. Uneori se poate reproduce și a doua oară într-un sezon. În timpul perioadei de împerechere masculii vocalizează în special seara și noaptea, iar femelele răspund prin sunete de intensitate mică. Posedă niște glande cu secreții iritante la nivelul negilor piele, care secretă un lichid alb de consistență vâscoasă, acid și iritant. Acest repelent nu este perfect, fiind o specie consumată de șerpi sau alte nevertebrate. La apariția unui prădător se pot ascunde în mlaștină sau adoptă o poziție de apărare aposomatică, făcând pe mortul, cu abdomenul intens colorat răsturnat în sus, corpul rigid, picioarele fiind îndreptate deasupra ochilor.

Buhaiul cu burta galbenă trăiește bazinele acvatice cu apă mică sau în bălțile temporare din parcul urban. În perioada primăverii emit sunete caracteristice ce pot fi auzite de la distanță. În afara perioadei de reproducere poate fi depistat cu dificultate din cazul coloritului de camuflaj, pe care îl prezintă pe partea dorsală. (<https://peterlengyel.wordpress.com/2014/11/02/izvorasul-cu-burta-galbena-bombina-variegata/>). Glandele de pe partea dorsală situate la nivelul formațiunilor cornoase numite negi conțin substanțe toxice pentru alte specii de animale. Hrana este reprezentată de insecte, viermi, moluște de dimensiuni reduse.

Broasca râioasă verde este o specie crepusculară sau nocturnă, întâlnită îndeosebi la Cîrcă în zone deschise. În timpul zilei se adăpostește în galerii din sol. Hibernează pe uscat, în cavități ce le sapă în pământ. În spatele ochilor prezintă două glande mari și proeminente, de forma unor boabe de fasole. Secreția lor este toxică și acționează împotriva prădătorilor. Se hrănește în special cu insecte și viermi de pământ..

Brotăcelul este singura broască arboricolă din Europa. Este observată mai ales în aria naturală în stufării. Are niște discuri adezive la capătul degetelor cu ajutorul cărora se cațără cu ușurință pe diferite substraturi. Este preponderent acvatic numai în perioada scurtă de reproducere din lunile aprilie-mai. Se hrănește cu insecte, păianjeni, sau acarieni (paraziți de talie mică).

Broasca roșie de pădure în condiții de umiditate crescută poate fi întâlnită în interiorul pădurii, acolo unde există vegetație. În situații de secetă se ascunde pe sub trunchiurile copacilor căzuți la pământ, pietre. În hibernare se scufundă pe fundul apelor în mlaștină, unde respiră exclusiv tegumentar. Se reproduce primăvara devreme, în lunile martie, aprilie. Femela depune un număr mare de ouă în apă puțin adâncă pe plantele acvatice Consumă insecte sau viermi.

Tritonii cu creastă se numără printre tritonii de talie mare din România. Este prezent în pădurile de foioase de la Cîrcă. Specia este afectată negativ mai ales în perioada de reproducere (martie-iulie), când folosește corpuri de apă cu apă puțin adâncă sau bălți, expuse la soare. În acest sens este nevoie ca în microecosistemele respective, deranjul să fie minim. În afara perioadei de împerechere preferă mediul terestru, unde există pajiști umede sau păduri de foioase. Tritonul cu creastă se hrănește cu insecte, râme.

Dintre **reptile** (Figura nr. 23), în zona lacurilor a fost observată **șestoasa de apă** (*Emys orbicularis*), specie protejată prin convențiile europene și naționale, cu un regim de hrană omnivor. Consumă insecte acvatice, peștișor, amfibieni și ocazional materii vegetale.

Perioada de reproducere se desfășoară în lunile aprilie-mai. Cuibul este instalat în zone cu expoziție sudică. În general, indiferent de sezon preferă acvatoriile cu apă mică. Totodată s-a observat și o specie de țestoasă invazivă.

Trachemys scripta (țestoasa de Florida). Prezența speciei este corelată cu proximitatea habitatelor acvatice față de zonele de locuințe, indivizi acestei specii fiind eliberați în natură de către populație.

În special în zonele cu vegetație ierboasă au fost observate două specii de șopârle ce consumă îndeosebi insecte: *Lacerta viridis* (gușterul), specie dominantă și *Lacerta agilis* (șopârla de câmp), specii de interes comunitar. Din grupul reptilelor sunt prezente în zona Ciric și două specii de șerpi neveninoși: *Natrix natrix* (șarpele de casă) și *Coronella austriaca* (șarpele de alun). Ultima specie este de interes comunitar. Aceștia consumă șoareci, iar mai ales șarpele de casă poate captura broaște, peștișori.

Gușterul este o specie frecventă la Ciric. Este una dintre șopârle de talie mare din România. Se hrănește cu insecte dar și cu alte specii de nevertebrate de talie redusă. Preferă zonele însorite dimineața. În caz de nevoie își poate rupe coada, ca și alte specii de șopârle, distrăgând atenția prădătorilor.

Șopârla de câmp este o specie văzută la Ciric în locuri însorite. Reproducerea se petrece în lunile aprilie-mai. În această perioadă au loc lupte între masculi pentru a câștiga atenția femelelor. Este o specie de reptile ce se hrănește cu insecte, viermi dar uneori și cu ouăle păsărilor ce depun pontă pe sol. Constituie bază trofică în special pentru păsări și mamifere. Principala amenințare la adresa speciei, ca și în cazul altor reptile, este reprezentată de om care caută să îndepărteze exemplarele, probabil din cauza sperieturilor sau a necunoașterii.

Șarpele de alun este o specie ce poate fi confundată cu o vipera, dar este total inofensiv pentru om. Îl găsim în interiorul corpurilor de pădure. Este o specie ce se poate cățăra pe arbori și arbuști. Consumă alte specii de reptile dar și micromamifere. Când se simte amenințat elimină un miros respingător puternic, întrucât prezintă niște glande la nivelul cloacei care secretă un lichid cu rol de repelent

(<https://www.ibiol.ro/posmediu/pdf/Ghiduri/Ghid%20de%20monitizare%20a%20speciilor%20de%20amfibieni%20reptile.pdf>;

Cozari și colab., 2007).

Avifauna

În ceea ce privește ornitofauna s-au făcut transecte vizuale și auditive pentru identificarea diversității calitative și cantitative din Aria Naturală Protejată Pădurea și Lacurile Ciric. În decursul cercetărilor realizate pe parcursul unui an de observații au fost identificate 97 specii de păsări (Tabelul nr. 4), cât și pe baza datelor din literatură (Loghin, 2020, Nechifor și Gache, 2023). Unele specii (78) cuibăresc în aria naturală urbană sau în apropierea acesteia și vizitează zona în căutare de hrană. Alte păsări (48 de specii) sunt prezente în migrație sau accidental în zona studiată. Câteva specii pot rămâne și iarna în ecosistemele forestiere, pentru a căuta nevertebrate în scoarța copacilor sau consumă fructe ori semințe. Unele păsări sunt prezente pe luciul de apă, când acesta nu îngheață în timpul sezonului rece. Opt specii ierneză în Aria Naturală Protejată Pădurea și Lacurile Ciric. Zece specii sunt parțial migratoare, părăsind aria doar în ani în care în anotimpurile friguroase nebulozitatea este ridicată sau resursele trofice sunt insuficiente. Din totalul numărului de păsări, 32 de specii pot rămâne tot timpul anului în sit (Figura nr. 24)

Fenologia speciilor de păsări din Aria Naturală Urbană Ciric

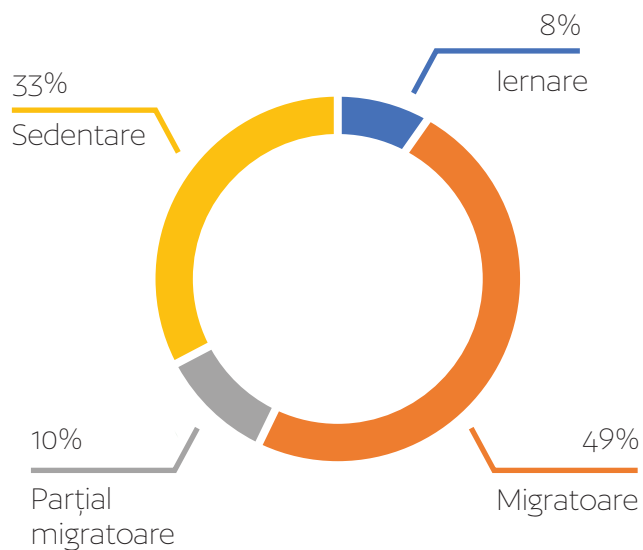

Fig. 24 Repartiția procentuală a speciilor de păsări din Aria Naturală Protejată Pădurea și Lacurile Ciric, în funcție de fenologia speciilor de păsări.

Pot exista două situații, fie că exemplarele existente în sit li se alătură altele din nordul continentului european, fie că exemplarele din parc pleacă spre sud după cuibărire și sunt înlocuite cu altele din aceleași specii, care zboară dinspre zona montană, sau țări mai nordice ca România.

Situl este important mai ales speciile de ciocănitori, răpitoare diurne și nocturne, păsări acvatice și paseriforme caracteristice zonelor forestiere, tufărișurilor și stufăriilor, zonelor umede. În cazul speciilor de păsări s-au putut face estimări populaționale pe baza observațiilor proprii și a opiniei experților ornitologi. Astfel, alături de informațiile reprezentative pentru speciile de păsări de interes comunitar, vor fi prezentate și date populaționale.

Dintre acestea 14 au un statut de protecție ridicat conform Directivei Păsări a Uniunii Europene. Menționăm aici specii de ciocănitori: ghionoaia neagră (*Dryocopus martius*), ciocănitorea de stejar (*Leipicus medius*), ghionoaia sură (*Picus canus*), ciocănitorea de grădini (*Dendrocopos syriacus*), care reprezintă un grup ecologic important pentru funcționarea ecosistemelor forestiere existente la Ciric (Figura nr. 25).

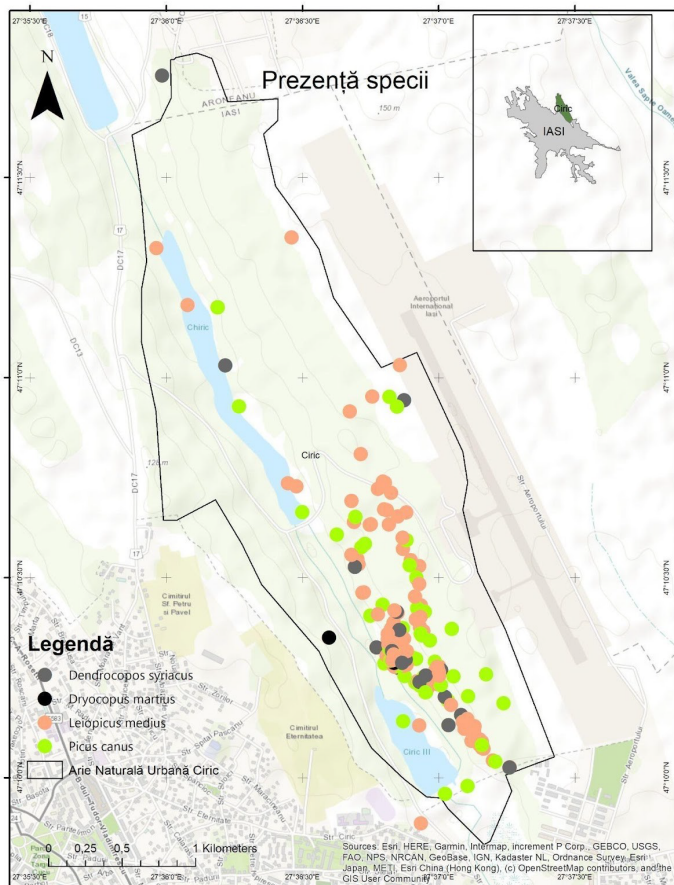

Fig. 25 Prezența speciilor de ciocănitori de interes comunitar observate pe parcursul studiului (anul 2023)

Ciocănitorea neagră are o populație estimată de 2-3 perechi cuibăritoare și este cu predilecție insectivore. Preferă îndeosebi furnicile. Poate consuma specii de nevertebrate care se găsesc sub scoarța copacilor sau în interiorul masei lemnoase. Le colectează îndepărtând scoarța și excavând găuri masive. Rareori pentru suplimentarea dietei consumă și melci sau materii vegetale, mai ales fructe. Reprezintă cea mai mare ciocănitorea din Europa. Scorburile create de ciocănitorea neagră sunt mari și pot constitui locuri de adăpost pentru specii care nu realizează scorbură: răpitoare nocturne (bufnițe).

Cuiburile sunt amenajate în scorbură excavate în trunchiul copacilor arborilor înalți (conifere sau foioase). Cuibul este refolosit în anul următor. Managementului forestier trebuie adaptat la caracteristicile ecologice ale speciei. Se recomandă păstrarea unei cantități de lemn mort (10%) în picioare sau doborât în ecosistemele forestiere existente.

Ciocănitorea de stejar are o populație în Aria Naturală Protejată Pădurea și Lacurile Ciric de 6-10 perechi cuibăritoare. Ciocănitorea de stejar preferă nevertebratele existente pe și sub scoarța arborilor. Dieta speciei cuprinde larve de coleoptere, omizi ale altor insecte, afide etc. Doar ocazional consumă și hrană vegetală reprezentată de mugurii plantelor. Pentru conservarea speciei se recomandă ca în managementul forestier să fie inclusă păstrarea corpurilor de pădure mature, cel puțin pe 10% din suprafața totală.

Ghionoaia sură are o populație de 4-6 perechi cuibăritoare. Ghionoaia sură este cu precădere insectivoră. Ocazional consumă hrană vegetală reprezentată de fructe, semințe, nuci. În general are preferințe ecologice mai stricte, trăind mai ales în habitate arboricole nemodificate. Pentru conservarea speciei este necesară diminuarea deranjului în corpurile de pădure unde cuibărește. Este de preferat ca extragerea de arbori să fie selectivă și să se facă doar în anumite perioade ale anului, fără a constitui o presiune constantă în sit.

Ciocănitorea de grădini este reprezentată de o populație cuibăritoare de 6-10 perechi. Ciocănitorea de grădini consumă insecte și larvele lor, dar dieta sa cuprinde și fructe, semințe, nuci, alune, etc. Sezonul de reproducere are loc în lunile aprilie-mai. Își sapă scorbură în specii de foioase, dar uneori și în stâlpii de lemn. Uneori reutilizează cuiburile vechi. Nu există amenințări majore la adresa speciei.

În malul lutos al lacurilor se întâlnește **pscărașul albastru** (*Alcedo atthis*), care consumă în special peștișori și nevertebrate. Uneori este prezent și iarna. Prezintă o populație de 2-4 perechi cuibăritoare în zona Ciric. Pscărașul albastru a fost ales ca simbol al Societății Ornitologice Române (înființată în 1990). Îndiguirea, distrugerea malurilor de apă amenință locurile de cuibărit ale speciei. Poluarea apelor sau seceta duc la un declin al resurselor de apă, ceea ce poate afecta pescărașul albastru pe termen mediu și lung. Se impun măsuri de reconstrucție ecologică, dar și măsuri de prevenire a poluării apelor și a efectelor secetei (Figura nr. 26).

Deasupra bazinelor acvatice poate fi observată adeseori **chira de baltă** (*Sterna hirundo*) (Fig. 27) care cuibărește într-un număr de perechi 8-20 perechi. Consumă specii de peștișori sau insecte. Este specia de chiră cea mai frecventă din România. Pentru conservarea speciei este necesar un management adecvat al zonelor umede, prin care să se împiedice creșterea necontrolată a nivelului apei sau deversarea apei din bazinele, unde pasărea se reproduce. Totodată turismul necontrolat efectuat cu ambarcațiuni poate afecta negativ existența chirei de baltă.

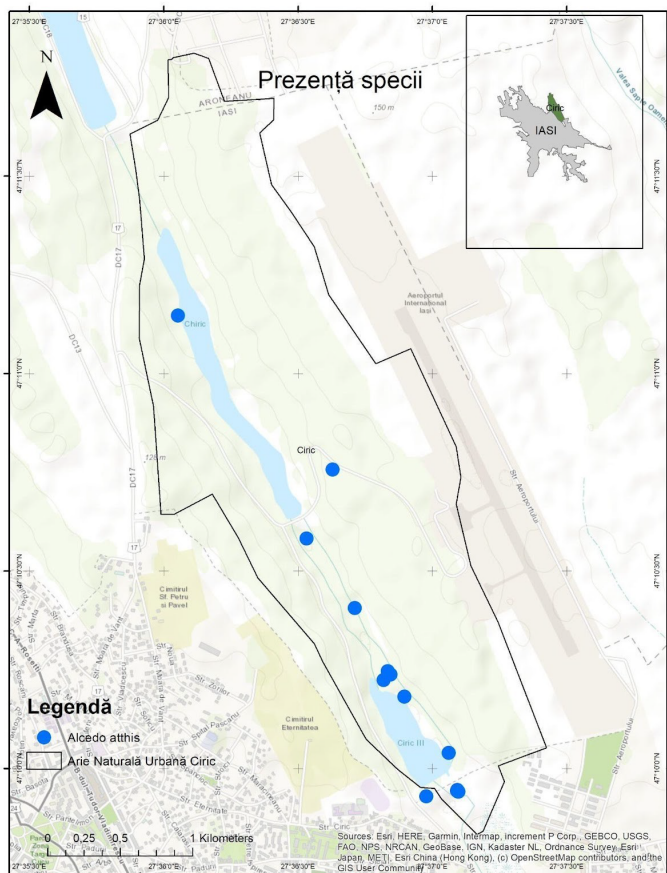

Fig. 26 Observații privind prezența pescărașului albastru în anul 2023

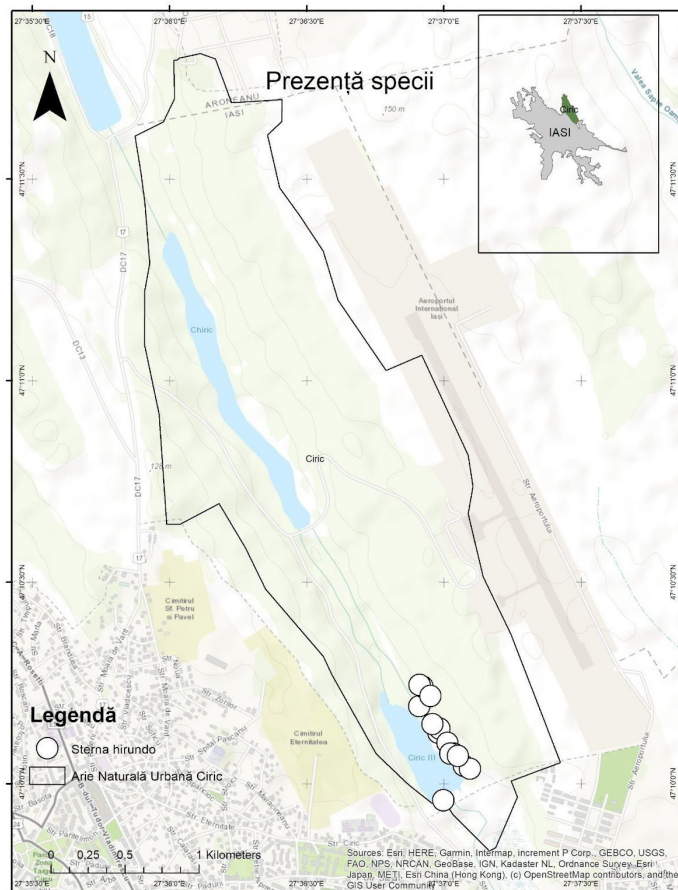

Fig. 27 Prezența chirei de baltă pe parcursul studiului (anul 2023)

În zonele cu stufăriș și zonele cu apă mică se găsesc specii de cuibăresc în zonă sau pot fi prezente în căutare de hrană: **stârcul pitic** (*Ixobrychus minutus*), **egreta mare** (*Ardea alba*), **egreta mică** (*Egretta garzetta*), **stârcul de noapte** (*Nycticorax nycticorax*), **stârcul roșu** (*Ardea purpurea*) (Fig. 28).

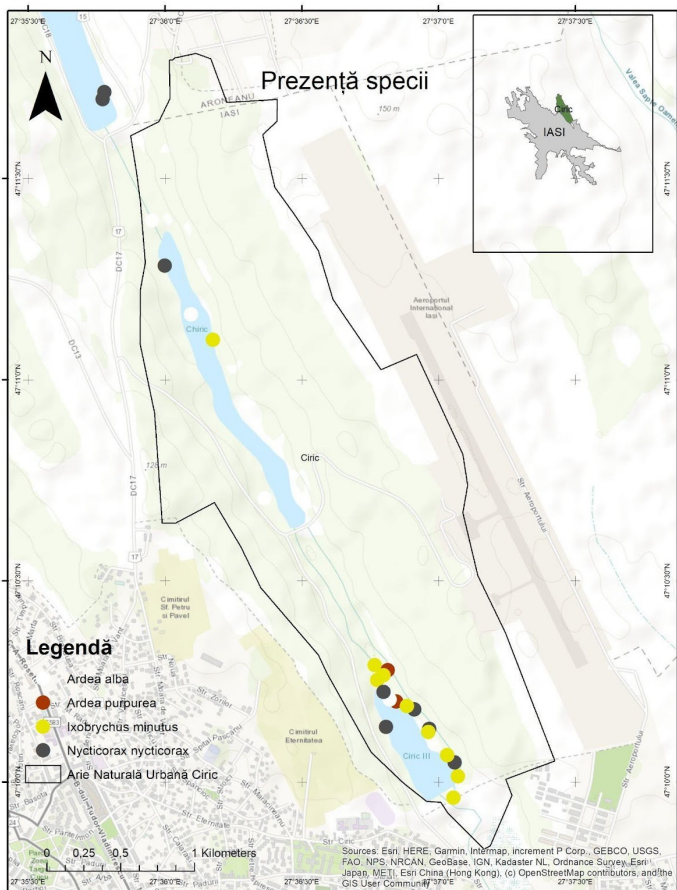

Fig. 28 Prezența speciilor de stârci și egrete de interes comunitar pe parcului studiului (anul 2023)

Stârcul pitic are o populație de 1-4 perechi cuibăritoare, ce cuibăresc în stufăriș. Este o specie carnivoră. Dieta sa cuprinde insecte acvatice, pești, păsări, ouă de păsări, reptile, amfibieni, moluște, crustacee etc. Stârcul pitic este greu de văzut, întrucât duce o viață retrasă. Cel mai adesea este determinată prezența speciei după sunet. Conservarea speciei implică un management durabil al zonelor umede. Se prevăd măsuri și activități care să împiedice drenarea, incendierea stufului, deranjul uman, poluarea apelor, eutrofizarea sau lucrări de îndiguire. Perechile cuibăritoare de **egretă mare** sunt în număr de 1-3. Este o specie preponderent carnivoră, extrem de abilă și adaptabilă la tipul de hrană existent. Consumă în funcție de disponibilitate pești, broaște, șerpi, crustacee, insecte acvatice. Este una din speciile cu o largă răspândire pe Glob, lipsind doar în Antarctica. Conservarea speciei presupune protejarea suprafețelor de stuf, mai ales în perioada de cuibărit și păstrarea, când condițiile de mediu o permit, al nivelului apei.

Egreta mică are un număr 2-5 perechi cuibăritoare de-a lungul anilor în Aria Naturală Protejată Pădurea și Lacurile Ciric. Specia preferă zonele umede cu ape puțin adânci.

Este o specie carnivoră, care consumă insecte, moluște, crustacee, păianjeni, viermi, amfibieni, reptile, micromamifere, păsări mici și specii de peștișori. Pentru conservarea speciei este necesară păstrarea zonelor cu stufării unde cuibărește și nivelului apei, când condițiile de mediu o permit.

Stârcul de noapte prezintă 6-12 perechi cuibăritoare. Specia preferă habitatele acvatice naturale. Se hrănește cu în zone cu apă mică, mlăștinoase, cu pești, lipitori, insecte acvatice sau larvele acestora, moluște, amfibieni, reptile, păsări de talie mică, micromamifere. Specia necesită acțiuni de conservare ce se referă la menținerea suprafețelor de habitat în care cuibărește și se hrănesc.

Stârcul roșu este reprezentat în Aria Naturală Protejată Pădurea și Lacurile Ciric de 1-2 perechi cuibăritoare. Se hrănește în special cu pești de dimensiuni mici, amfibieni, nevertebrate acvatice, mamifere de talie mică sau păsări mic. Migrează pe distanțe lungi până la sud de Sahara. Perioada de reproducere are loc între lunile aprilie și iulie. Își amenajează cuiburile în stuf. Conservarea speciei presupune un management al zonelor umede, prin care să fie păstrate condiții minime de habitat (stufăriș), unde cuibărește și un nivel al apei adecvat, când condițiile de mediu o permit.

În ecosistemele cu arbori, arboret și tufărișuri se întâlnesc specii de paseriforme (Figura nr. 29) preponderent insectivore, pentru care sunt necesare măsuri speciale de conservare a habitatelor forestiere: muscarul gulerat (*Ficedula albicollis*), și silvia porumbacă (*Curruca nisoria*). Atât în păduri cât și în zonele deschise poate fi observat frecvent specia cuibăritoare sfrânciocul roșiatic (*Lanius collurio*).

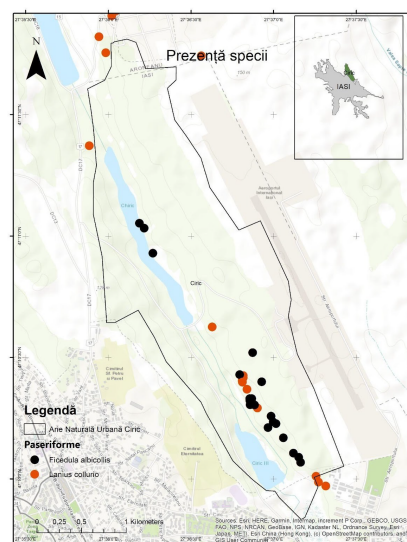

Fig. 29 Prezența speciilor de paseriforme de interes comunitar pe parcursul studiului (anul 2023)

Muscarul gulerat are o populație de 10-20 perechi cuibăritoare. Preferă pădurile bătrâne de foioase. Este o specie insectivoră ce vânează în coronamentul arborilor, realizând zboruri scurte. Ocazional consum și materii vegetale. Este o specie foarte sensibilă la managementul forestier. De aceea, pentru conservarea speciei este necesară menținerea ponderii actuale a arborilor maturi și bătrâni pentru cuibărit.

Silvia porumbacă are o populație de 4-8 perechi cuibăritoare. Este specia de silvie din România care are talia cea mai mare. Se hrănește cu preponderență cu nevertebrate: insecte, păianjeni, viermi. În afara perioadei de reproducere caută fructe de mici dimensiuni. Pentru conservarea speciei este necesară păstrarea de zone cu tufărișurilor din interiorul pădurilor și de la limita zonelor deschise, păstrarea fâșiilor de vegetație de la marginea culturilor agricole, interzicerea folosirii pesticidelor.

Sfrânciocul roșiatic este reprezentat de o populație cuibăritoare de 8-14 perechi cuibăritoare. Este o specie preponderent carnivoră, care se hrănește în special cu insecte mari (ortoptere, coleoptere, odonate etc) și vertebrate de talie mică (rozătoare, șopârle, broaște, păsări mici). În afara perioadei de reproducere consumă și fructe mici. Își înfige prada în spini pentru a își face rezerve de hrană pentru perioadele ploioase, când nu poate vâna. Este cea mai abundentă și răspândită specie de sfrâncioc din România. Foarte rară în alte țări ale Uniunii Europene, la noi este prioritar pentru protejerea această specie. Sfrânciocul roșiatic reprezintă o prezență comună în România, care necesită protecție. Conservarea speciei implică protejerea habitatelor naturale și seminaturale, păstrarea tufărișurilor, interzicerea pesticidelor.

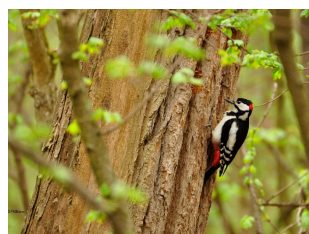

Fig. 30 Pescăraș albastru (*Alcedo atthis*)

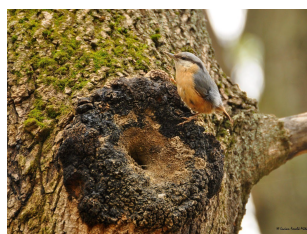

Fig. 31 Țiclean (*Sitta europaea*)

Fig. 32 Ciocănitoare pestriță mare, mascul (*Dendrocopos major*)

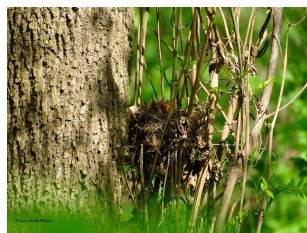

Fig. 33 Mierlă, pui (*Turdus merula*)

Alături se află tabelul cu statutul zoologic și de protecție al speciilor de păsări identificate în Aria Naturală Protejată Pădurea și Lacurile Ciric.

Nr.	Denumirea speciei	OUG 57/2007	Directiva Păsări	IUCN List of Threatened Species	Convenția Bonn	Convenția Bern	Cartea Roșie a Vertebratelor
1	<i>Accipiter gentilis</i>	—	—	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—
2	<i>Accipiter nisus</i>	—	—	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—
3	<i>Acrocephalus arundinaceus</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa III	—
4	<i>Acrocephalus pollastris</i>	—	—	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—
5	<i>Acrocephalus schoenobaenus</i>	—	—	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—
6	<i>Acrocephalus scirpaceus</i>	—	—	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—
7	<i>Actitis hypoleucos</i>	Anexa IV	—	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—
8	<i>Aegithalos caudatus</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
9	<i>Alcedo atthis</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: VU	—	Anexa II	—
10	<i>Anas platyrhynchos</i>	Anexa V	Anexa II/A, Anexa III/A	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa III	—
11	<i>Anthus trivialis</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
12	<i>Ardea alba</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	Specie periclitată
13	<i>Ardea cinerea</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
14	<i>Ardea purpurea</i>	Anexa III	Anexa II	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	Specie periclitată
15	<i>Athene noctua</i>	Anexa IV	—	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—
16	<i>Bucephala clangula</i>	Anexa V	Anexa II/B	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa III	—
17	<i>Buteo buteo</i>	—	—	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—
18	<i>Carduelis carduelis</i>	Anexa IV	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
19	<i>Certhia familiaris</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
20	<i>Charadrius dubius</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—
21	<i>Chlidonias hybridus</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—
22	<i>Chloris chloris</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
23	<i>Coccothraustes coccothraustes</i>	Anexa IV	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
24	<i>Columba palumbus</i>	Anexa V	Anexa II/A, Anexa III/A	G: LC, EU: LC	—	—	—
25	<i>Corvus corax</i>	Anexa IV	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa III	Specie periclitată
26	<i>Cuculus canorus</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa III	—
27	<i>Cyanistes caeruleus</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
28	<i>Cygnus olor</i>	—	Anexa II/B	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa III	—
29	<i>Delichon urbicum</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
30	<i>Dendrocopos major</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
31	<i>Dendrocopos sylvaticus</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
32	<i>Dryobates minor</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
33	<i>Dryocopus martius</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
34	<i>Egretta garzetta</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	Specie periclitată
35	<i>Emberiza calandra</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa III	—

Nr.	Denumirea speciei	OUG 57/2007	Directiva Habitate	IUCN List of Threatened Species	Convenția Bonn	Convenția Bern	Cartea Roșie a Vertebratelor
36	<i>Emberiza citrinella</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
37	<i>Erethacus rubecula</i>	Anexa IV	—	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—
38	<i>Falco subbuteo</i>	Anexa IV	—	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—
39	<i>Falco tinnunculus</i>	Anexa IV	—	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—
40	<i>Ficedula albicollis</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—
41	<i>Ficedula hypoleuca</i>	—	—	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—
42	<i>Ficedula parva</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—
43	<i>Fringilla coelebs</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa III	—
44	<i>Fringilla montifringilla</i>	—	—	G: LC, EU: VU	—	Anexa III	—
45	<i>Fulica atra</i>	Anexa V	Anexa II/A	G: LC, EU: NT	—	Anexa II	—
46	<i>Galerida cristata</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa III	—
47	<i>Gallinula chloropus</i>	Anexa V	Anexa II	G: LC, EU: LC	—	Anexa III	—
48	<i>Garrulus glandarius</i>	Anexa V	Anexa II/A	G: LC, EU: LC	—	—	—
49	<i>Hippolais icterina</i>	—	—	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—
50	<i>Hirundo rustica</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
51	<i>Icthyophaga minurus</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—
52	<i>Jynx torquilla</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
53	<i>Lanius collurio</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
54	<i>Larus cachinnans/michahellis</i>	—	—	—	—	—	—
55	<i>Larus ridibundus</i>	—	Anexa II/B	G: LC, EU: LC	—	Anexa III	—
56	<i>Leopipus medius</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
57	<i>Linaria cannabina</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
58	<i>Luscinia luscinia</i>	—	—	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—
59	<i>Motacilla alba</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
60	<i>Motacilla cinerea</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
61	<i>Motacilla flava</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
62	<i>Muscicapa striata</i>	Anexa IV	—	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—
63	<i>Nycticorax nycticorax</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	Specie vulnerabilă
64	<i>Oenanthe oenanthe</i>	—	—	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—
65	<i>Oriolus oriolus</i>	Anexa IV	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
66	<i>Panurus biarmicus</i>	—	—	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—
67	<i>Parus major</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
68	<i>Passer domesticus</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
69	<i>Passer montanus</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa III	—
70	<i>Phalacrocorax carbo</i>	Anexa V	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa III	—
71	<i>Phasianus colchicus</i>	Anexa V	Anexa II/A, Anexa III/A	G: LC, EU: LC	—	Anexa III	—
72	<i>Phylloscopus collybita</i>	Anexa IV	—	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—
73	<i>Phylloscopus sibilatrix</i>	—	—	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—
74	<i>Phylloscopus trochilus</i>	—	—	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—

Nr.	Denumirea speciei	OUG 57/2007	Directiva Habitate	IUCN List of Threatened Species	Convenția Bonn	Convenția Bern	Cartea Roșie a Vertebratelor
75	<i>Pica pica</i>	Anexa V	Anexa II/B	G: LC, EU: LC	—	—	—
76	<i>Picus canus</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
77	<i>Poecile palustris</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
78	<i>Pyrrhula pyrrhula</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
79	<i>Rallus aquaticus</i>	—	Anexa II	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—
80	<i>Regulus regulus</i>	—	—	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—
81	<i>Saxicola rubetra</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
82	<i>Sitta europaea</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
83	<i>Spinus spinus</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
84	<i>Sterna hirundo</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
85	<i>Streptopelia decaocto</i>	Anexa V	Anexa II/B	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
86	<i>Streptopelia turtur</i>	Anexa V	Anexa II	G: VU, EU: VU	—	Anexa III	Specie vulnerabilă
87	<i>Strix aluco</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
88	<i>Sturnus vulgaris</i>	Anexa V	Anexa II/B	G: LC, EU: LC	—	—	—
89	<i>Sylvia atricapilla</i>	—	—	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—
90	<i>Sylvia borin</i>	—	—	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—
91	<i>Sylvia communis</i>	—	—	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—
92	<i>Sylvia curruca</i>	—	—	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—
93	<i>Sylvia nisoria</i>	Anexa III	Anexa I	G: LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—
94	<i>Troglodytes troglodytes</i>	—	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	—
95	<i>Turdus merula</i>	—	Anexa II/B	G: LC, EU: LC	—	Anexa III	—
96	<i>Turdus philomelos</i>	Anexa V	Anexa II/B	G: LC, EU: LC	—	Anexa III	—
97	<i>Turdus pilaris</i>	Anexa V	Anexa II/B	G: LC, EU: LC	—	Anexa III	—
98	<i>Turdus viscivorus</i>	Anexa V	Anexa II/B	G: LC, EU: LC	—	Anexa III	—
99	<i>Upupa epops</i>	Anexa IV	—	G: LC, EU: LC	—	Anexa II	Specie vulnerabilă

Tabel nr. 4. Speciile de avifaună identificate în Aria Naturală Protejată Pădurea și Lacurile Cîrc

Mamifere

În Aria Naturală Protejată Pădurea și Lacurile Cîrc au fost identificate, în perioada 2022 – 2023, 31 specii de mamifere, dintre care 20 specii de lilieci (Tabelul nr. 5).

Vidra euroasiatică (*Lutra lutra*) este protejată pe plan național prin OUG 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice.

Această ordonanță are rolul de a îndeplini cerințele Directivei Habitate, iar vidra este încadrată în Directiva Consiliului European nr. 92/43EEC din 1992, privind conservarea habitatelor naturale, faunei și florei sălbatice, specii pentru care se consideră că sunt necesare zone speciale de conservare (Anexa II) și specii animale și vegetale de importanță comunitară care necesită protecție strictă (Anexa IV).

În prezent conform Directivei Habitate în România au fost desemnate 99 de Situri de Interes Comunitar (SCI) pentru protecția vidrei. Vidra euroasiatică este un mamifer semiacvatic, evaziv, crepuscular în cea mai mare parte a arealului său de distribuție și care trăiește în densități scăzute (Kruuk, 2006) – Bouros, 2017. Vidra este un bioindicator al calității unui anumit ecosistem acvatic, sensibilă la degradarea habitatelor ripariene și la poluarea apei (Mason și Macdonald, 1986).

Vidra se întâlnește în ecosistemele acvatice lentice (lacuri, iazuri, bălți, mlaștini), lotice (râuri, pâraie) și în zonele costiere ale mărilor și oceanelor. Factorii determinanți în selectarea habitatului îl constituie prezența vegetației ripariene (Mason and Macdonald 1986) și cantitatea de hrană existentă (Chanin, 2003b).

Populația estimată în aria Ciric este de 2-4 perechi. Se poate întâlni în zonele umede din zona de studiu.

În ceea ce privește lilieci, în România au fost identificate, până în prezent, 31 de specii (Nagy & Postawa 2010). Această diversitate ridicată complică identificarea liliecilor, folosind interpretarea vizuală a sonogramelor/spectogramelor. Datorită faptului că toate speciile de lilieci din subordnul *Microchiroptera* emit ultrasunete pentru orientare, metodele de identificare ale speciilor, pe baza semnalelor de eclocație emise, sunt extrem de folositoare în studiul acestei grupe de animale. Studiul ultrasunetelor emise de către lilieci a fost utilizat ca metodă de cercetare pentru distribuția speciilor din aceasta grupă, utilizarea habitatului sau identificarea abundenței relative.

Studiile efectuate pe direcțiile menționate anterior au format baza principală de informații pentru eforturile de protejare și management al speciilor de lilieci. În multe cazuri, folosirea detectoarelor este mai avantajoasă decât urmărirea acestora prin metoda „radio-tracking”, sau capturarea în plase, cu precădere atunci când este vorba de studii care cer identificarea speciilor țintă sau în studii de monitorizare a comunităților de lilieci pentru habitate diferite sau arii extinse (Vaughan et al. 1997, Preatoni et al. 2005).

Pe baza înregistrărilor cu ajutorul detectoarelor automate cu expansiune de timp, în cele 6 puncte de observație alese, la Ciric au fost identificate **20 de specii de lilieci**. Mai jos descriem pe scurt **speciile de interes comunitar** ce se regăsesc în datele noastre.

Liliacul de iaz (liliacul de baltă) (*Myotis dasycneme*) este specie predominant silvicolă, în prezent populează și zone perturbate antropice, preferă pajiștile și pădurile bogate în cursuri de apă și mlaștini. Ca zone de vânătoare, frecventează heleșteie, lacuri, canale, râuri, fluvii. S-a observat că preferă cursurile de apă mai late de 10 m. Nu vânează numai deasupra apelor, ci și deasupra pajiștilor și la liziera pădurii. Pretutindeni, *Myotis dasycneme* este considerat a fi o specie amenințată, înregistrându-se un declin puternic în Europa de vest. Liliacul de iaz este printre cei mai rari lilieci din Europa. În 1996, specia a fost introdusă în Lista Roșie, IUCN și a fost clasificată ca specie vulnerabilă (VU) în regiunea paleartică (Ciechanowski et al., 2007). Liliacul de iaz este amenințat, în principal de pierderea și degradarea habitatelor acvatice. Principalele motive au fost distrugerea adăposturilor, tratarea structurilor de lemn din acoperișul clădirilor cu substanțe puternic toxice (în primul rând lindan), precum și pierderea sau fragmentarea habitatelor favorabile. În Europa sunt cunoscute puține adăposturi de maternitate, majoritatea au dispărut.

Liliacul de iaz a fost înregistrat în situl studiat în principal la hrănire și în tranzit pe lacuri, dar și în interiorul pădurii. Din cele 6 puncte de observație, a fost identificat în 5 puncte.

Liliacul cu urechi mari (*Myotis bechsteinii*) este o specie caracteristică pădurilor mature de foioase, cu mulți arbori bătrâni, dar poate fi prezent și în păduri mixte. Pădurile de foioase sunt populate numai când se situează în apropierea unor habitate optime. Cele mai mari densități ale populațiilor sunt în pădurile de fag și de stejar, cu un procentaj ridicat de arbori bătrâni, scorburoși. Poate fi observat vânzând și deasupra pășunilor cu arbori, mai ales dacă aceste habitate sunt situate în apropierea unor păduri. Zboară la lizieră, pe drumuri forestiere, uneori și pe pajiștile cosite, în zone ripariene (Barataud 1999, Benda et al. 2003). Zonele de hrănire sunt reprezentate de păduri dar și de habitatele deschise, din cadrul sau din jurul acestora (Boye & Dietz 2005).

Liliacul cu urechi mari este o specie care are nevoie de habitate stabile pe termen lung, cu un procentaj ridicat de păduri bătrâne, habitate care sunt fragmentate și dispar într-o măsură alarmantă. Înainte de răspândirea practicilor intensive în silvicultură probabil avea populații mult mai mari.

În situl studiat, liliacul cu urechi lungi a fost înregistrat la vânătoare și în tranzit în preajma lacurilor și în poieni, precum și în interiorul pădurii de foioase. Din cele 6 puncte de observație, a fost identificat în 4 puncte.

Liliacul comun mare (*Myotis myotis*) și liliacul comun mic (*Myotis blythii*) formează în perioada de hibernare (noiembrie-martie) colonii mixte în adăposturi subterane. În perioada caldă, cele două specii gemene formează colonii de naștere sau de vară în podurile clădirilor sau în peșteri calde. Vânează deasupra pajiștilor, pășunilor, în poieni, deasupra tufărișurilor, la marginea pădurii. Studiul în diferite țări din Europa arată că, multe dintre coloniile mari sunt cantonate în arii cu păduri de *Fagus sylvatica* și *Quercus sp.* Astfel de păduri trebuie să prezinte și multe zone deschise, cu puțină vegetație (pășuni, pajiști). Liliacul mare comun are nevoie de astfel de zone deschise pentru a vâna carabide (Audet, 1990). *M. myotis* și *M. blythii* vânează în păduri (98% din timpul dedicat hrănirii), cu o preferință semnificativă pentru pădurile de foioase (Rudolph et al., 2009). Vânează până la 10 km distanță de adăpost. În situl studiat, liliecii comun mare și mic au fost înregistrați la vânătoare și în tranzit în preajma lacurilor și în poieni, precum și în interiorul pădurii de foioase. Din cele 6 puncte de observație, au fost identificați în 4 puncte.

Mai jos se află imagini cu speciile de mamifere identificate în Aria Naturală Protejată Pădurea și Lacurile Cîrc.

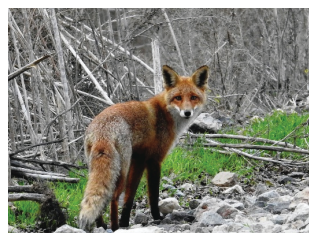

Fig. 34 Vulpe (*Vulpes vulpes*)

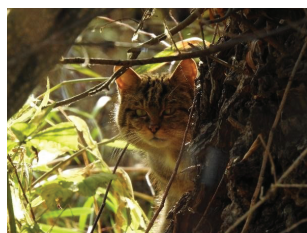

Fig. 35 Pisică sălbatică (*Felis silvestris*)

Fig. 36 Vidră (*Lutra lutra*)

Fig. 37 Vidră (*Lutra lutra*)

Fig. 38 Jder de copac (*Martes martes*)

Fig. 39 lepure de câmp (*Lepus europaeus*)

Fig. 40 Bursuc (*Meles meles*)

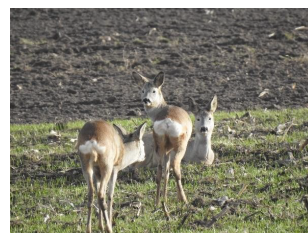

Fig. 41 Căprioară (*Capreolus capreolus*)

Mai jos se află statutul zoologic și de protecție a speciilor de mamifere identificate în teren.

Nr.	Denumirea speciei	OUG 57/2007	Directiva Habitats	IUCN List of Threatened Species	Convenția Bonn	Convenția Bern	Catig. Roșie a Vertebraților	
1	<i>Meles meles</i>	Anexa V	—	G-LC, EU: LC	—	Anexa III	—	
2	<i>Lutra lutra</i>	Anexa III, Anexa IV	Anexa IV	G-LC, EU: NT	—	Anexa II	—	
3	<i>Martes martes</i>	Anexa V	Anexa V	G-LC, EU: LC	—	Anexa III	—	
4	<i>Acrocephalus palustris</i>	Anexa V	—	G-LC, EU: LC	—	Anexa III	—	
5	<i>Vulpes vulpes</i>	Anexa V	—	G-LC, EU: LC	—	—	—	
6	<i>Felis silvestris</i>	Anexa IV	Anexa IV	G-LC, EU: LC	—	Anexa II	—	
7	<i>Capreolus capreolus</i>	Anexa V	—	G-LC, EU: LC	—	Anexa III	—	
8	<i>Capreolus capreolus</i>	Anexa V	—	G-LC, EU: LC	—	Anexa III	—	
9	<i>Lepus europaeus</i>	Anexa V	—	G-LC, EU: VU	—	Anexa III	—	
10	<i>Talpa europaea</i>	—	—	G-LC, EU: LC	—	—	—	
11	<i>Retus norvegicus</i>	—	—	G-LC, EU: NE	—	—	—	
Liliecii								
12	<i>Eptesicus serotinus</i>	Anexa IV	Anexa IV	G-LC, EU: LC	—	Anexa II	Specie vulnerabilă	Regulă în convenția Eurobats
13	<i>Hypsugo savii</i>	Anexa IV	Anexa IV	G-LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	—	Regulă în convenția Eurobats
14	<i>Myotis bechsteini</i>	Anexa IV	Anexa II, Anexa IV	G-LC, EU: VU	Anexa II	Anexa II	Specie periclitată	Regulă în convenția Eurobats
15	<i>Myotis blythii</i>	Anexa IV	Anexa II, Anexa IV	G-LC, EU: NT	Anexa II	Anexa II	Specie periclitată	Regulă în convenția Eurobats
16	<i>Myotis brandii</i>	Anexa IV	Anexa IV	G-LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	Specie periclitată	Regulă în convenția Eurobats
17	<i>Myotis dasycneme</i>	Anexa V	Anexa II/B	G-LC, EU: NT	Anexa II	Anexa III	Specie critic periclitată	Regulă în convenția Eurobats
18	<i>Myotis dubertonii</i>	Anexa IV/A	Anexa IV	G-NT, EU: LC	Anexa II	Anexa II	Specie critic periclitată	Regulă în convenția Eurobats
19	<i>Myotis myotis</i>	Anexa IV	Anexa II, Anexa IV	G-LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	Specie periclitată	Regulă în convenția Eurobats
20	<i>Myotis mystacinus</i>	Anexa IV/A	Anexa IV	G-LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	Specie periclitată	Regulă în convenția Eurobats
21	<i>Myotis nattereri</i>	Anexa IV	Anexa IV	G-LC, EU: LC	Anexa II	Anexa II	Specie periclitată	Regulă în convenția Eurobats
22	<i>Nyctalus lasiopterus</i>	Anexa IV/A	Anexa IV	G-VV, EU: DD	Anexa II	Anexa III	Specie periclitată	Regulă în convenția Eurobats

23	<i>Nyctolus lesteri</i>	Anexa IV/A	Anexa IV	G, LC, EU, LC	Anexa II	Anexa II	Specie periclitată	Regăsit în convenția Eurobats
24	<i>Nyctolus roctus</i>	Anexa IV/A	Anexa IV	G, LC, EU, LC	Anexa II	Anexa II	—	Regăsit în convenția Eurobats
25	<i>Pipistrellus kuhlii</i>	Anexa IV/A	Anexa IV	G, LC, EU, LC	Anexa II	Anexa III	—	Regăsit în convenția Eurobats
26	<i>Pipistrellus nathusii</i>	Anexa IV/A	Anexa IV	G, LC, EU, LC	Anexa II	Anexa III	Specie periclitată	Regăsit în convenția Eurobats
27	<i>Pipistrellus pipistrellus</i>	Anexa IV/A	Anexa IV	G, LC, EU, LC	Anexa II	Anexa III	—	Regăsit în convenția Eurobats
28	<i>Pipistrellus pygmaeus</i>	Anexa IV/A	Anexa IV	G, LC, EU, LC	Anexa II	Anexa III	—	Regăsit în convenția Eurobats
29	<i>Plecotus auritus</i>	Anexa IV/A	Anexa IV	G, LC, EU, LC	Anexa II	Anexa II	Specie vulnerabilă	Regăsit în convenția Eurobats
30	<i>Plecotus austriacus</i>	Anexa IV	Anexa IV	G, LC, EU, LC	Anexa II	Anexa II	Specie periclitată	Regăsit în convenția Eurobats
31	<i>Vesperugo murinus</i>	Anexa IV/A	Anexa IV	G, LC, EU, LC	Anexa II	Anexa II	Specie periclitată	Regăsit în convenția Eurobats

Tabel nr. 5. Speciile de mamifere identificate în Aria Naturală Protejată Pădurea și Lacurile Cîrc

În prezent, pe raza ariei naturale protejate Pădurea și Lacurile Cîrc s-au identificat următoarele probleme cu impact potențial negativ asupra ariei, expuse în forma tabelului de mai jos:

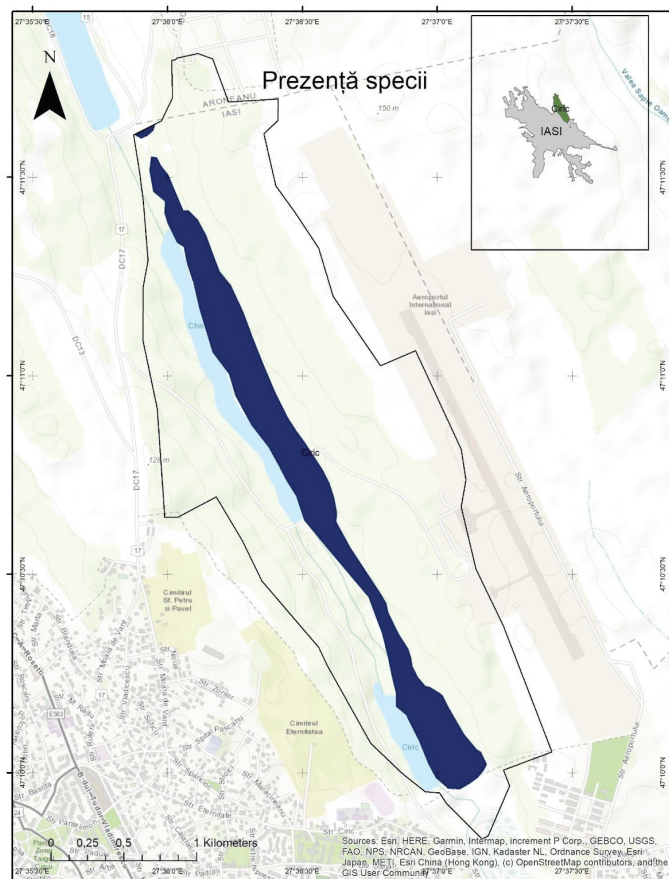

Fig. 42 Prezența speciei *Lutra lutra* în Aria Naturală Protejată Pădurea și Lacurile Cîrc

6. Starea ariei, presiune antropică, amenajări și/sau construcții existente și proiectate (în plus, situația din zona înconjurătoare; existența unor obiective care ar putea avea influențe negative asupra ariei).

Cod	Parametru	Descriere
A1	Presiune actuală	A. D01.02. drumuri
	Detalii	Drumurile pot fragmenta habitatele naturale, ceea ce poate duce la izolarea populațiilor de animale și la reducerea diversității genetice. Zgomotul și traficul asociat drumurilor pot perturba activitățile normale ale faunei, cum ar fi hrănirea, reproducerea și migrația. Animalele care traversează drumurile pot fi lovite de vehicule, ceea ce poate duce la mortalitate crescută în rândul faunei locale. Drumurile pot contribui la poluarea aerului și a apei prin emisiile de gaze și scurgerile de substanțe chimice, afectând astfel sănătatea ecosistemelor și a speciilor care trăiesc în acestea. Drumurile pot facilita invazia speciilor non-native, care pot concura cu speciile locale pentru resurse și habitat.
A2	Presiune actuală	B. D03.01.02 diguri/zone turistice și de agrement
	Detalii	Din lista activităților recreative în prezent se practică în zona Pădurii Ciric plimbatul câinilor. Această activitate poate avea un efect negativ, dacă nu se respectă condițiile minime (urmărirea cărărilor de vizitare, colectarea fecalelor, ținerea în lesă) atât asupra habitatelor, cât și asupra speciilor. Mersul pe jos și cu bicicleta au un impact scăzut, atâta timp, cât respectă cărările deja utilizate de vizitatori. Impactul lor direct se manifestă prin deranjul fonic al animalelor (mai ales a păsărilor și mamiferelor), care sunt nevoite să-și părăsească cuibul/adăpostul/locul de hrănire.
A3	Presiune actuală	C. D03.01.03 zone de pescuit
	Detalii	Zgomotul și prezența umană asociate pescuitului pot perturba comportamentul normal al faunei, inclusiv hrănirea și reproducerea. Pescuitul poate contribui la poluarea apei prin deșeuri, cum ar fi resturi de echipament de pescuit și ambalaje, afectând astfel sănătatea ecosistemului acvatic. Speciile non-vizate pot fi capturate accidental, ceea ce poate duce la scăderea populațiilor acestor specii și la dezechilibre ecologice. Pescuitul intensiv poate duce la modificarea structurii comunităților de pești, afectând astfel întregul ecosistem acvatic.
A4	Presiune actuală	D. D04 aeroporturi, rute de zbor
	Detalii	Zgomotul generat de avioane poate perturba comportamentul normal al faunei, afectând activități precum hrănirea, reproducerea și migrația. Speciile sensibile la zgomot pot fi forțate să se mute în alte zone mai liniștite. Emisiile de gaze de la avioane pot contribui la poluarea aerului, afectând sănătatea ecosistemelor și a speciilor care trăiesc în acestea. Poluanții pot avea efecte negative asupra plantelor și animalelor, reducând biodiversitatea.

		<p>Construirea și extinderea aeroporturilor și a rutelor de zbor pot duce la fragmentarea habitatelor naturale, ceea ce poate izola populațiile de animale și reduce diversitatea genetică. Păsările și alte animale pot fi lovite de avioane, ceea ce poate duce la mortalitate crescută în rândul faunei locale. Coliziunile cu păsările sunt o problemă comună în apropierea aeroporturilor. Activitățile de construcție și întreținere a aeroporturilor pot perturba solul și apa, afectând habitatele acvatice și terestre din zonă. Aceste efecte pot varia în funcție de intensitatea traficului aerian, tipul de aeroport și măsurile de atenuare implementate.</p>
A5	Presiune actuală	E. Urbanizare, dezvoltare rezidențială și comercială
	Detalii	<p>Construirea de clădiri și infrastructură poate fragmenta habitatele naturale, izolând populațiile de animale și reducând diversitatea genetică. Zgomotul și activitatea umană pot perturba comportamentul normal al faunei, afectând hrănirea, reproducerea și migrația. Urbanizarea poate duce la poluarea aerului și a apei, afectând sănătatea ecosistemelor și a speciilor care trăiesc în acestea. Drumurile și traficul intens pot duce la coliziuni cu vehicule, crescând mortalitatea în rândul faunei locale. Urbanizarea poate facilita invazia speciilor non-native, care pot concura cu speciile locale pentru resurse și habitat. Dezvoltarea urbană poate afecta regimul hidrologic al zonei, influențând habitatele acvatice și terestre.</p>
A6	Presiune actuală	F. H05.01 Gunoiul și deșeurile solide
	Detalii	<p>Deșeurile depozitate și aruncate în perimetrul ariei naturale protejate ocupă o suprafață semnificativă în habitatele ariei, dar și poluează solul, apa și contribuie la ruderalizarea și eutrofizarea comunităților în formare. Deșeurile reprezintă, ca și în celelalte zone, una dintre cele mai mari probleme, acestea regăsindu-se atât în vegetația deasă, chiar sub formă de gropi de depozitare, cât și de-a lungul malurilor, pe luciul de apă sau în zonele de stof.</p>
A7	Presiune actuală	G. Sport în aer liber și activități de petrecere a timpului liber, activități recreative
	Detalii	<p>Zgomotul și prezența umană pot perturba comportamentul normal al faunei, afectând activități precum hrănirea, reproducerea și migrația. Activitățile recreative pot duce la fragmentarea habitatelor naturale, ceea ce poate izola populațiile de animale și reduce diversitatea genetică. Compactarea solului prin călcarea de către pietoni, bicicliști sau vehicule off-road poate deteriora solul și vegetația, afectând habitatele și resursele de hrană ale faunei. Activitățile recreative pot facilita răspândirea dăunătorilor și patogenilor, afectând sănătatea ecosistemelor și a speciilor care trăiesc în acestea. Deșeurile lăsate în urmă de vizitatori pot contribui la poluarea mediului, afectând sănătatea faunei și a habitatelor</p>

A8	Presiune actuală	H. H01.06 poluarea difuză a apelor de suprafață cauzată de transport și de infrastructura fără conectare la canalizare / mașini de măturat străzi
	Detalii	<p>O altă problemă foarte mare este poluarea prin deversarea apelor reziduale / uzate direct în lacuri. Poluanții proveniți din scurgerile de pe drumuri și din activitățile de măturat străzi pot ajunge în apele de suprafață, contaminându-le cu substanțe chimice, metale grele și alte poluanți. Acest lucru poate afecta negativ sănătatea ecosistemelor acvatice și terestre. Poluarea difuză poate duce la scăderea calității apei, afectând biodiversitatea și sănătatea speciilor care depind de aceste habitate acvatice. Speciile sensibile la poluare pot fi afectate în mod deosebit, iar populațiile de pești și alte organisme acvatice pot suferi scăderi semnificative. Poluanții, cum ar fi nutrienții din scurgerile de pe drumuri, pot contribui la eutrofizarea lacurilor, ceea ce duce la creșterea excesivă a algelor și la scăderea nivelului de oxigen din apă. Acest fenomen poate afecta negativ fauna acvatică și poate duce la mortalitatea peștilor și a altor organisme. Poluarea apei poate afecta și habitatele terestre adiacente, influențând sănătatea plantelor și a animalelor care depind de aceste habitate pentru hrană și adăpost</p>
A9	Presiune actuală	I. I01 Specii invazive non-native (alogene)
	Detalii	<p>Fiind o arie protejată urbană, Pădurea și Lacurile Ciric este și va fi afectată de speciile non-native, atât cele alohtone, cât și cele care devin invazive. În principiu, se va urmări reducerea efectivelor prin metode mecanice, dar cu toate intervențiile prevăzute, speciile invazive vor necesita monitorizare și intervenții pe termen lung. Acestea ocupă habitatul speciilor native, a căror conservare este principalul obiectiv, iar prin concurență (umbrire, reducerea hranei, eutrofizarea habitatului) pot elimina chiar și specii-cheie ale comunităților. Există și unele specii (mai ales în grupa plantelor), care - deși alohtone - nu devin invazive, dar este necesară și monitorizarea acestora, deoarece la o eventuală schimbare a condițiilor de mediu, există pericolul de invadare.</p>
A10	Presiune actuală	J.K01.02 Colmatare
	Detalii	<p>Colmatarea lacurilor se accentuează în prezent datorită dezvoltării vegetației (hidrofile, dar și a stufului), accelerând eutrofizarea și extinderea stufărișurilor. Acest proces va necesita intervenții active și monitorizarea continuă.</p>
A11	Presiune actuală	K. K01.03 Secare
	Detalii	<p>Secarea biotopului facilitează schimbarea rapidă a comunităților acvatice și palustre în ecosisteme terestre.</p>

A12	Presiune actuală	L. K02.02 Acumularea de material organic
	Detalii	Acumularea unei cantități excesive de material organic în comunitățile palustre și terestre contribuie la scăderea numărului speciilor de plante, inhibând germinarea multora, facilitând speciile dominante sau cele care sunt capabile de reproducere vegetativă rapidă, extinderea prin stoloni, etc.
A13	Presiune actuală	M. K02.03 Eutrofizare (naturală)
	Detalii	Eutrofizarea naturală provine din descompunerea materialului organic produs de comunitățile vegetale. În comunitățile naturale efectul ei este echilibrat de ierbivori și alte organisme. În condiții de secetă, secare însă contribuie la schimbarea rapidă a comunităților.
A14	Presiune actuală	N. K03.07 Alte forme de competiție interspecifică faunistice
	Detalii	Țestoasa de baltă europeană (<i>Emys orbicularis</i>) - este amenințată de competiția țestoaselor de baltă alohtone invazive din genul <i>Trachemys</i> , care prin agresivitatea crescută înlătură țestoasele native. Ca măsură de conservare a țestoasei native este indicată înlăturarea continuă a celor invazive.
A15	Presiune actuală	O. M01.02 Secete și precipitații reduse
	Detalii	Perioadele secetoase și precipitațiile reduse contribuie la scăderea nivelului apei ceea ce pune în pericol supraviețuirea faunei piscicole. Prin secarea băltoacelor se pierde habitatul de reproducere a unor specii de amfibieni.

Tabel 6 Lista presiunilor actuale asupra ariei naturale protejate

Tabel 7. Măsurile minime de conservare

Nr.	Activitate	Anul 1				Anul 2				Anul 3				Anul 4				Anul 5				Responsabil	Partener
		T	T	T	T	T	T	T	T	T	T	T	T	T	T	T	T	T	T	T	T		
		1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4		
Obiectiv 1 – Asigurarea conservării speciilor de interes conservativ din aria naturală protejată Pădurea și Lacurile Cîrc																							
1.1	Asigurarea conservării speciilor de plante de interes conservativ																					administratorul ariei naturale protejate,	ONG Universități Institute de cercetare
1.2	Asigurarea conservării speciilor de nevertebrate de interes conservativ																					administratorul ariei naturale protejate,	ONG Universități Institute de cercetare
1.3	Asigurarea conservării speciilor de amfibieni de interes conservativ																					administratorul ariei naturale protejate,	ONG Universități Institute de cercetare
1.4	Asigurarea conservării speciilor de reptile de interes conservativ																					administratorul ariei naturale protejate,	ONG Universități Institute de cercetare
1.5	Asigurarea conservării speciilor de păsări de interes conservativ																					administratorul ariei naturale protejate,	ONG Universități Institute de cercetare
1.6	Asigurarea conservării speciilor de mamifere de interes conservativ																					administratorul ariei naturale protejate,	ONG Universități Institute de cercetare
Obiectiv 2 – Asigurarea conservării habitatelor de interes conservativ din aria naturală protejată Pădurea și Lacurile Cîrc																							
2.1	Asigurarea conservării habitatelor de interes conservativ																					administratorul ariei naturale protejate,	ONG Universități Institute de cercetare
Obiectiv 3 - Realizarea monitorizării stării de conservare a speciilor de interes conservativ din aria naturală protejată Pădurea și Lacurile Cîrc																							
3.1	Realizarea monitorizării (conform protocolului de monitorizare) pentru speciile de plante																					administratorul ariei naturale protejate,	facultăți de profil, ONG-uri,
3.2	Realizarea monitorizării (conform protocolului de monitorizare) pentru speciile de nevertebrate																					administratorul ariei naturale protejate,	facultăți de profil, ONG-uri,
3.3	Realizarea monitorizării (conform protocolului de monitorizare) pentru speciile de amfibieni																					administratorul ariei naturale protejate,	facultăți de profil, ONG-uri,

Obiectiv 9 – Asigurarea logisticii necesare pentru administrarea eficientă a ariei natural protejate														
9.1	Asigurarea elementelor de logistică necesare (echipamente de teren, echipamente de protecție, echipamente specifice pentru monitorizare specii si habitate etc.) utilizate de speciile de floră și faună.												administratorul ariei naturale protejate,	instituții de stat relevante, autorități locale, sponsori, rețele de voluntariat
Obiectiv 10 – Creșterea nivelului de conștientizare (îmbunătățirea cunoștințelor și schimbarea atitudinii și comportamentului) pentru grupurile interesate care pot avea impact asupra conservării biodiversității.														
10.1	Realizarea de materiale informative referitoare la ariile naturale protejate (broșuri, pliante, postere și alte												administratorul ariei naturale protejate,	facultăți de profil, organizații neguvernamentale, voluntari
10.2	Realizarea și actualizarea site-ului web al ariei naturale protejate sau a unei secțiuni de pagină web.												administratorul ariei naturale protejate,	
10.3	Realizarea unor trasee de interpretare a valorilor naturale ale ariei naturale protejate.												administratorul ariei naturale protejate,	Administrația locală, sponsori, ONG-uri
10.4	Realizarea de panouri educative.												administratorul ariei naturale protejate,	autoritățile locale, cercetători, tehnicieni, studenți, voluntari, Firme de specialitate
10.4	Evaluarea impactului activităților de comunicare, informare, conștientizare și educație ecologică realizate (sondaje, chestionare sociologice)												administratorul ariei naturale protejate,	instituțiile de învățământ, autoritățile locale, ONG
10.5	Organizarea de evenimente tematice pentru publicul larg												administratorul ariei naturale protejate,	instituțiile de învățământ, autoritățile locale, ONG
Obiectiv 11 - Promovarea utilizării durabile a resurselor naturale, ce asigură suportul pentru speciile și habitatele de interes conservativ														
11.1	Menținerea arborilor maturi în habitatele terestre, prin controlarea activităților umane												administratorul ariei naturale protejate,	Poliția locală
11.2	Monitorizarea și controlul colectării speciilor de plante medicinale și a fructelor sălbatice												administratorul ariei naturale protejate,	Poliția locală
11.3	Monitorizarea și controlul incendiilor vegetației												administratorul ariei naturale protejate,	Poliția locală

19. Nechifor, M.-A., & Gache, C. (2023). ASPECTS OF THE BIRD FAUNA FROM CIRIC VALLEY'S (IAȘI). *Journal of Experimental and Molecular Biology*, 24(1), 51–58. <https://doi.org/10.47743/jemb-2023-76>.
20. Nicoară C. A., 2007, STUDIUL ECOLOGIC AL POPULAȚIILOR DE ANURE (AMPHIBIA) DIN BAZINUL RÂULUI CIRIC-IAȘI, Facultatea de Biologie, Universitatea "Alexandru Ioan Cuza" din Iași.
21. PREATONI, D.G., NODARI, M., CHIRICHELLA, R., TOSI, G., WAUTERS, L.A. and MARTINOLI, A. (2005), IDENTIFYING BATS FROM TIME-EXPANDED RECORDINGS OF SEARCH CALLS: COMPARING CLASSIFICATION METHODS. *The Journal of Wildlife Management*, 69: 1601-1614. [https://doi.org/10.2193/0022-541X\(2005\)69\[1601:IBFTRO\]2.0.CO;2](https://doi.org/10.2193/0022-541X(2005)69[1601:IBFTRO]2.0.CO;2).
22. Rudolph B., Liegl A., von Helversen O., 2009. Habitat Selection and Activity Patterns in the Greater Mouse-Eared Bat *Myotis myotis*. *Acta Chiropterologica*, 11 (2009), pp. 351-361, 10.3161/150811009X485585.
23. Strugariu A., Zamfirescu Ș. R., Nicoară A., Gherghel I., Șaș Istvan, Pușcașu C. M., Bugeac T., 2007, Preliminary data regarding the distribution and status of the herpetofauna in Iași County (Romania), *North-Western Journal of Zoology* Vol. 4, Suppl.1, 2008, pp.51-523.
24. Vaughan, N., Jones, G., & Harris, S. (1997). Habitat Use by Bats (Chiroptera) Assessed by Means of a Broad-Band Acoustic Method. *Journal of Applied Ecology*, 34(3), 716–730. <https://doi.org/10.2307/2404918>.
25. ***Legea nr. 13/1993 pentru aderarea României la Convenția privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa, adoptată la Berna la 19 septembrie 1979, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 62 din 25/03/1993
26. ***Legea nr. 13/1998 pentru aderarea României la Convenția privind conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice, adoptată la Bonn la 23 iunie 1979, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 24 din 26/01/1998
27. ***Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 49/2011 cu modificările și completările ulterioare

Resurse Web:

28. <https://land.copernicus.eu/pan-european/corine-land-cover/clc2018>
29. www.sor.ro
30. <https://liferosalia.ro/cerambyx-cerdo>
31. <https://peterlengyel.wordpress.com/2014/11/02/izvo-rasul-cu-burta-galbena-bombina-variegata/>.

Anexa 1

a) Hartă generală (a țării, a județului) cu marcarea locației ariei.

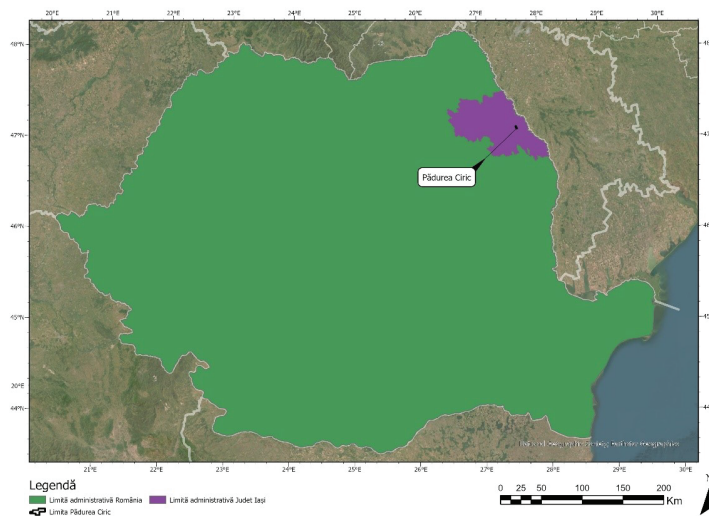

Fig. 1 Localizarea ariei naturale protejate la nivel național și județean

b) Hartă topografică/geomorfoloică

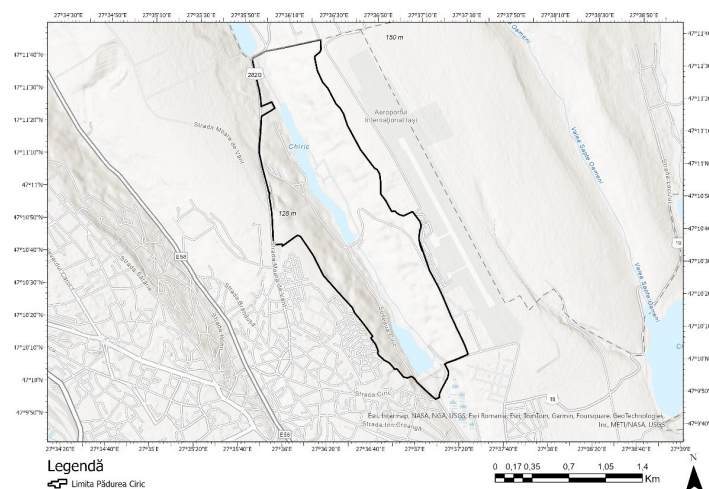

Fig. 2 Localizarea ariei naturale protejate Pădurea și Lacurile Ciric – harta topografică/geomorfoloică

Coordonarea studiului: Societatea Ornitologică Română (2023) și Asociația CIVICA (actualizare și completare 2025)
Contact: office@sor.ro, contact@asociatiacivica.ro

Inventariere faună: Vasilica Loghin, Lucian Fasolă-Mătășaru, dr. Irina Pocora, dr. Viorel Pocora, Paul Dincă, Lucian Hănceanu
Inventariere habitate: dr. Ciprian Mânzu
Hărți GIS: dr. Constantin Ion, dr. George Bouroș

Raport redactat de: dr. George Bouroș (Tel. 0721229188, Email: bourosg@yahoo.com) în cadrul proiectului Natură Urbană Iași implementat de Asociația CIVICA și finanțat de BRD Groupe Societe Generale.

GRUPE SOCIETE GENERALE